

Tököli Tükör

XIX. évfolyam 5-6. szám

A HELYI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

2008. december

Elismerés a Pest Megyei Közgyűléstől

Kulturált Települési Környezet Díjat
kapott Tököl

KULTURÁLT TELEPÜLÉSI
KÖRNYEZET DÍJ

2008. PÁLYÁZAT

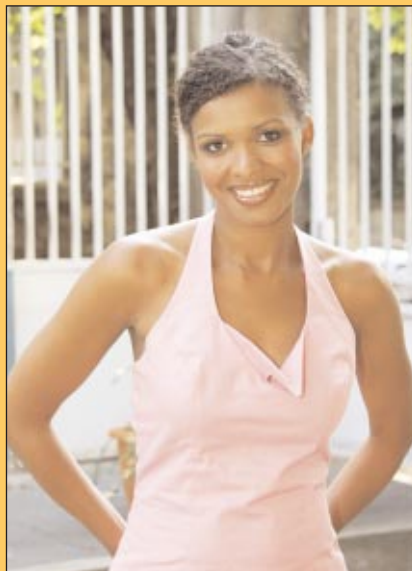
„Innen mi nyaralni sem vágyunk”

Onyutha Juditot szinte minden nap lát-hajjuk a TV2 televíziós csatornán, ahol a várható időjárást osztja meg a nézőkkel. Judit légi-utaskísérő múltja és mostani munkája is fellegekkel kapcsolatos, de csak boldog, kiegyensúlyozott élete kapcsán érezni, hogy ott jár. Szerény, földön járó, hétköznapi életét Tökölön éli családjával. Arról beszélgettünk, miért is ezt a települést választották annak idején otthonuknak, s hogy érzi magát közöttük.

– Nagyon örültek a tököli lakosok, hogy kint látták a lovas hétvégén. Korábban is részt vett helyi eseményeken, vagy ez volt az első?

– Most voltunk ezen a rendezvényen először. Egy kedves hölgyismerősünk révén kerültünk ki. Sok ismerősre tettünk szert, hiszen már négy éve lakunk a környéken. Nagyon örültünk neki, mert a gyerekeknek a lovak sokat jelentenek. Persze számunkra is nagy élmény volt a kintléti, kellemes volt a program. Végül mindkét nap kimentünk, az idő is kedvező volt szerencsére. Első nap délelőtt, a második nap délután vettünk részt az eseményen, akkor már a férjem is

velünk tartott. Az külön jó volt, hogy két ismerősünk is indult a fogathajtó versenyen, ezzel teljesen testközelbe kerültünk a lovakkal. Volt alkalmunk hintózni is, ami főleg a gyerekeknek volt nagy élmény.

– Egyéb helyi programokra is el szoktak látogatni?

– Igen. Ha tudjuk, megnézzük a helyi programokat. Ugyan idén nem jutottunk ki a Summerfest-re, de tavaly egy kis időt kint töltöttünk. Én nagyon élveztem, de sajnos akkor még kicsi volt a kisfiam és korán haza kellett vele mennünk. Viszont, hogy idén ennyire élvezték a gyerekek a lovakat, innen kezdve már el tudunk járni a helyi programokra.

Számomra megtiszteltetés, hogy megismernek az emberek és örülnek, ha látnak. Bárhol megjelenünk – akár csak a tüdőszűrésen is –, olyan szeretettel és segítőkészséggel fogadnak, ami nagyon jólesik, és örömmel tölt el engem és a családom is.

– Ugyan már négy éve élnek itt, de a munkájuk miatt mennyire jut, jutott idejük arra, hogy megismerjék valamennyire a várost?

– A számomra nagyon fontos dolgokat ismerem. A bevásárlási lehetőségeket, az orvosi rendelőket, az óvodákat... Tököl abszolút része az életünknek. A Duna-parti részen lakunk, ezért főleg oda köt-

dünk. Nagyon kedvesek az emberek körülöttünk. Az Okmányirodát szeretném külön kiemelni. Rengeteg segítséget kaptam tőlük, igazán kedvesek. A bürokráciában valahogy nem ehhez van hozzá szokva az ember. Segítőkészek, készségesek. A családomon belül több ember is kapcsolatba került már velük. A testvérem, az édesanyám is tudott már itt iratokat intézni. Ők egyébként külföldön élnek, de ha útlevel-hosszabbításról vagy tartózkodási engedély beszerzésről volt szó, mi mindig számíthatunk az Okmányirodában dolgozó emberek maximális segítségére.

– **Említette az óvodát is. Ide járnak a gyerekek?**

– Igen, és az valami álom. Nagyon meg vagyunk elégedve mindkettővel. A kislányom a Hagyományörző oviba jár; a kisfiam egyelőre a Kiscsikó magánóvodába, de őstől már ő is a Hagyományörzőbe kerül. Onnan kezdve egy helyre járnak majd. Ez így lesz egy-két évig. Aztán majd mikor a nagylányom jövőre, vagy azt követő évben iskolába megy, az egy következő kérdés. Tény, hogy amíg lehet, igyekszünk minden ilyen jellegű dolgot a környéken megoldani és nem Budapest felé tendálni. A távolság is ok, de legfőképp az, hogy ebben a négy évben nagyon meg voltunk elégedve Tökölön mindennel. Minden megoldható, ami szükséges a kis életünkhöz. Mondjuk a bejárás nem egyszerű do-

log. Négy éve még az 510-en Erzsébetre az anyósomékhöz húsz perc alatt bejutottunk, most ez szinte kétszer annyi időbe telik. Gondolom ez annak az eredménye, hogy rengetegen költöznek ki Pestről. Mi már megszoktuk, és szerencsére nem kell minden nap bejárnom.

– **Miért épp Tökölt választották otthonuknak?**

– Egészen véletlenül alakult, hogy ide költöztünk. Korábban anyósoméknál laktunk. Amikor úgy döntöttünk, hogy külön költözzünk, szempont volt, hogy kertes házunk legyen. Dunaharaszti és Taksony felé nézelődtünk, majd egészen véletlen találtunk rá erre a kis paradicsomra, ahová végül ki is költöztünk. Két-három éves folyamat volt. Amikor a lányunkat, Pannit vártuk, akkor kezdtük el a keresést. Már másfél éves volt, mire kiköltöztünk. Egy olyan házat vettünk végül, aminek csak a falai és a teteje volt meg. Mi fejeztünk be, teljesen a saját ízlésünk szerint.

– **Mit ad Önnek, hogy ilyen környezetben élnek? Mit jelent a Duna közelsége?**

– Nagyon sokat. Ahhoz, hogy kimenjünk a szabadba a gyerekekkel, nem kell autóba ültünk, mert elég csak kilépni az ajtón. Persze a változatosság kedvéért el szoktunk menni kirándulni messzebb is, de nyáron minden adott a környéken. Innen mi nyaralni sem vágunk. Ki is használjuk, hogy itt lakunk. Időnként hajó-

zunk a Dunán az ismerőseinkkel, és minden nap sétálunk a partján, az elengedhetetlen. A közösség is nagyon jó. Sok a gyerekes a környéken, adott a színes társaság. Ebben a korszakban ennél jobbat el sem tudok képzelni a gyerekeimnek. Persze, ha nőnek, az már bonyolultabb lesz, de erre egyelőre nem gondolunk.

Télen szoktunk nyaralni menni valami meleg helyre, amikor kicsit kihaltabb a környék, de azon túl nagyon szeretünk itt élni. Mielőtt ide költöztünk, nem ismertünk senkit, ez ma már nem így van.

Deáki Tímea Brigitta

Fotók: TV2

Az állandó zaj miatt elégedetlenkedő, „túlérzékeny” lakosság, csirájában elhalt fejlesztési kísérletek, élénk társadalmi egyeztetés egy visszavont és hibás hatástanulmányról. Minősítő jelzők, évek óta tartó kötéllhúzás, párt-, gazdasági és zöldlobbik a magyar ugaron, avagy sajátos üzenet a kertvárosok lakóinak: pihenni tudni kell.

Tököl, Halásztelek és Szigethalom. Aki a három település határolta területre ér, különös világba csöppen. Van, aki szerint itt egy repülőtér található, mégpedig repülőgépekkel, melyek zaja reggeltől estig szinte elviselhetetlenné teszi a környékbeliek éle-

tét. Mások szerint ők érzékszaladás áldozatai, nincs itt semmiféle repülőtér; az esetleg észlelt zaj nem is nagy, sőt közepes, ráadásul csökkenő tendenciát mutat. Akad olyan is, aki úgy gondolja: akár van itt repülőtér; akár nincs, létre lehetne hozni egy igazit. Egy nagyot, Boeingekekkel és Airbusokkal. Végül ott vannak azok, akik szerint a kérdésfeltevés rossz, a terület földrajzi-logisztikai adottságai példátlanul jók, közel az autópálya, a vasút és a Duna, és bármi épül itt, ha végre létrejönne a társadalmi összefogás, az hosszabb távon a környező települések felemelkedését szolgálja.

Gyakorlótér

Aki hozzászokott a nagyvárosi tömegközlekedés okozta zajhoz, családás éri, ha a tököli repülőtérre érkezik. Januárban nagy médianyilvánosság előtt számos civil szervezet, több száz ember tiltakozott, a minimum hát, hogy a Bermuda-háromszögön kívülről jövő halandó földugót hoz magával, hogy egészségét és nyugodt lelkiállapotát megvéldje. Ehhez képest délelőtt tíz óra után fél órát kell várni arra, hogy az első kisgép felbukkanjon, és még a repülőtér (mely hivatalosan csak „nem nyilvános fel- és leszállóhely”) közvetlen szomszédságában is mindössze annyit érezni, hogy erős a zúgás. Ilyen alacsony lenne a lakosság ingerküszöbe? Aki először, futólag erre jár, csak legyint a hobbirepülő vagy épp Bessenyei Péter műrepülő és csapata gyakorlatozása hallatán. Ezt a véleményt látszik erősíteni az a minap publikált vizsgálati dokumentáció, amely a tulajdonos Tököl Airport Zrt. megbízásából készült. Ebben azt elemzik, hogy a repülőtér egy lehetséges fejlesztésének (többek között hosszabb távon Ferihegy tehermentesítésének, valamint a kisgépes üzleti forgalom átirányításának, illetve egy javító bázis létesítésének) milyen hatásai lennének a környezetre (fapados repülőtérrel nincs szó, ezt a tulajdonos sohasem tartotta lehetségesnek). A szigethalmi és halásztelki mérések azt mutatták, hogy az átlagos zajterhelés a határérték alatt marad.

Hoffman Pál, Tököl polgármestere (Fidesz-KDNP) csak mosolyog a városba érkező televíziós és rádiós stábok munkatársain, akik komoly nehézségekbe ütköznek, amikor az állítólagos tényállást, az elviselhetetlen zajt próbálják bemutatni. Véleménye szerint külön kell beszélni a repülőtér jelenlegi használatáról és a tervezett fejlesztések következményeiről. A polgármester politikai okokat és a felelősség áthárítását véli a hangulatkeltésben.

Tököl első emberével szemben Marton Péter, az Élhető Környezetünkért Egyesület (ÉKE) elnöke azoknak a véleményén nevet, akik szerint nemhogy a jelenlegi, de a fejlesztések utáni állapot sem okozna rendkívüli zajterhelést. A Demokratának kifejtette, azt tanácsolja nekik, hogy lajkanak Szigethalomon egy ideig. Mint az a térképen látható, a le- és felszállás és a környező települések úgy helyezkednek el, hogy (figyelembe véve a légi folyosókat és az uralkodó szélirányokat is) leginkább a leszállópálya északnyugati és délkeleti meghosszabbításában fekvő települések érintettek. Elsősorban Halásztelek és Szigethalom, rajtuk kívül Érd, Százhalombatta, Szigetszentmiklós és Tököl. Azaz a Bermuda-zóna három csúcsa közül utóbbi van a legjobb helyzetben, miközben a repülőtér összes gazdasági hasznát ez a város élvezi. Marton szerint a tököli önkormányzat eddigi döntései nem mutatják egyértelműen azt, hogy teljesen elzárkózna attól, hogy a repülőtérnek „erősebb repülési funkciója” legyen. A zajmérés módszertanáról évek óta folyik a vita, többek között azért, mert a repülések száma jelentős szórást mutat, és vannak különösen terhelt időszakok, nem beszélve a szabálytalan tartott légi manőverekről. A települések fórumain a lakosok visszatérő fordulata a „légi terror” szó.

Fáki László, Szigethalom szabad demokrata polgármestere érdeklődésünkre úgy vélekedett, hogy nem elég átlagos zajterheléseket számítani, szükség lenne a szélsőséges értékek mérésére is. Nem mindegy ugyanis, hogy valakinek folyamatosan duruzsolnak a fülebe, vagy óránként kétszer bekiáltanak egyet. Ezen kívül a kisgépek (az utasszállítókkal ellentétben) nemcsak le- és felszállnak, de hosszasan köröznek és gyakorlatoznak.

Szerettük volna megtudni a vizsgálati dokumentációt készítő, beszédes nevű Vibrocomp Kft.-től, hogy miként kell értelmezni a mért átlagértékeket. A cégtől a Tököl Airporthoz irányítottak minket, ahol Benedek András felügyelőbizottsági tag elmondta, hogy a vizsgálati dokumentációt annak hiányosságai miatt visszavonták, így nincs is miről beszélni. Lapzártánkor erről hivatalosan még sem Tököl, sem Szigethalom városát nem értesítette a hatóság. Az érintett önkormányzatoknak egyébként hivatalból véleményezniük kell a dokumentumot, a Közép-Dunavölgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Víztügyi Felügyelőségnek, és magánszemélyek is eljuttathatják meglá-

tásaikat. Információink szerint ezt a július 18-i határidőre (mely valójában már nem létezik) tömegesen tervezik megtenni, az intenzív társadalmi vita tehát most egy visszavont dokumentumról folyik. A lakosság egy része egyébként évek óta nehezményezi, hogy az önkormányzatok, a tulajdonos és a hatóságok gyakran a fejük felett, nélkülük hoznak döntést. Benedek András szerint ez nem így van, ami őket illeti, a tulajdonos minden publikus lépése a hatóságok és a tököli önkormányzat előtt zajlik, akiknek törvényi kötelezettsége a lakossági fórumok és egyéb tájékoztatási formák megtartása.

Az ÉKE szerint a szakmai hibákat tartalmazó tanulmány visszavonását annak alacsony színvonala mellett az válthatta ki, hogy (miként az a Magyar Közöny július 4-i számában megjelent) az Országgyűlés illetékes bizottságainak ülésén, illetve szakmai és önkormányzati fórumokon történt viták után, részben a tiltakozások, beadványok és aláírásgyűjtések hatására, az Országos Területrendezési Tervről szóló törvény idei módosításában a kereskedelmi (nemzetközi) repülőtérre fejleszthető repülőterek felsorolásából kimaradt Tököl neve.

Élet, minőség

Fáki László szerint tiltakozásaikkal és aláírásgyűjtésükkel azt szerették volna elérni, hogy a kormány a területet ne minősítse át fel- és leszállóhelyből repülőtérre, és módosítsa azon kormányhatározatát, mely szerint a tulajdonosnak kötelezettsége a repülőtér funkció fenntartása, valamint a nem nyilvános fel- és leszállóhelyek működését törvényekben szabályozza.

Felmerül a kérdés, hogy ha valakinek, akkor Szigethalom első emberének, és vele együtt a térség országgyűlési képviselőinek, így Kuncze Gábor volt SZDSZ-elnöknek vagy Várju Lászlónak, a szocialista párt volt frakcióigazgatójának lett volna módjuk arra, hogy elfojtsák a fejlesztésre irányuló elképzeléseket. A már a szovjet időkben is használt, és a rendszerváltozás után a 2002. május 24-ig katonai repülőtérként nyilvántartott területet az MSZP-SZDSZ-kormány privatizálta egy Demján Sándor milliárdos nagyvállalkozó érdekltségébe tartozó társaságnak, és ők tartották szükségesnek a repülőtér funkció megmaradását, sőt kifejezetten a „polgári légiközlekedési” terminus alkalmazását. Igaz, még az Orbán-kormány volt az, amely 2001-ben hozzájárult ahhoz, hogy más repterek mellett a tököli is értékesíthetővé váljék. Fáki László úgy látja, hogy ez az ügy sokkal bonyolultabb annál, hogy ezt ő, vagy akár Kuncze vagy Várju megállíthatta volna.

Hoffman Pál szerint azonban a szigethalmi vezetés kettős játékot fűz, és arra hívta fel figyelmünket, hogy a 2006-os országgyűlési választási kampányban az SZDSZ kiadványai szerint Demján Sándor megígérte Kuncze Gábornak, hogy a repülőtér nem fogad majd nagy utasszállító gépeket és légiszállítási központ sem lesz rajta.

Hoffman Pál visszautasítja a városát ért kritikákat. Tököl álláspontja 1997, a privatizációs szándék megismerése óta változatlan. Nem támogatják az erősebb repülési funkció kialakítását, a 400 hektáros terület felét logisztikai, vállalkozási övezetbe sorolták át. Megfellebbezték a zajgátló védőövezet kijelölését, és a polgármesteri hivatal mint szakhatóság elutasító határozatot adott ki az említett vizsgálati dokumentációra.

A tiltakozó hullám egyébként legutóbb akkor csapott a magasba, amikor 2007 végén a reptérrel szomszédos települések határozatot kaptak a Nemzeti Közlekedési Hatóság Légiközlekedési Igazgatóságától (LKI), mely több helyen, köztük Szigethalom lakott területén zajgátló védőövezetet jelölt ki. Ebből, és a repülőtérrel az ÁPV Rt.-től bérlő Master Sky Kft. 2004. évi számításából a repülés bővítésére lehetett következtetni. A 3 éves késéssel kiadott határozat ellen valamennyi érintett fellebbezett, végül Tököl indokai alapján visszavonták. Vágó József, az LKI vezetője kérdésünkre elmondta, hogy jelenleg is folyik, vagy ahogy a szigethalmi polgármester fogalmaz, áll egy zajgátló övezetet kijelölő hatósági eljárás.

Kötött kezek

Ami a fejlesztéseket illeti, a Tököl Airport keze sok tekintetben kötött. A szakhatóságok és az önkormányzatok hozzájárulása is szükséges lenne a repülőtérre való átminősítéshez. Az eddigi nyilatkozatok azt mutatják, hogy a vonatkozó törvényi szabályozás hiányosságai és az engedélyeztetési folyamat is jelentősen megnehezítheti a számukra, hogy bármilyen fejlesztési koncepciót kidolgozzanak, nem beszélve egy komplett hasznosítási tervről. Mindez hozzájárul ahhoz, hogy a Tököl Airport, az önkormányzatok, a lakosság egy jelentős részét védő szervezetek és a környezetért aggodó egyesületek közötti kompromisszum és az ehhez nélkülözhetetlen összefogás nem lehetséges. Ennyi érdekszférát ilyen jogszabályi környezetben egyeztetni a kör négyesítésével ér fel, ezért előbb vagy utóbb valamely fél vagy felek kénytelenek lesznek beadni a derekukat.

Úgy tűnik, vannak olyan helyzetek, amikor a vélt vagy valós nemzetgazdasági

és helyi gazdasági érdekek, a lakosság alapvető jogai és a természeti környezet épsége egyszerre nem védhető meg. Logisztikai központot és ipari parkot természetesen mindenki szeretne, ahogy több munkahelyet, nagyobb helyi adóbevételeket is. Fejlődő kistérséget. De a valóság most az, hogy a repülőtér területén található, közel kétszáz épület állapota folyamatosan romlik. És nem igaz ugyan, hogy az emberek a zajt és nyugalmuk megzavarásáért semmit sem kapnak cserébe (a tököli repülőtérrel közel 80 társaság bérel valamilyen területet, foglalkoztat embereket, és fizet adót), ám ők is örülnének, ha az ügyben végre elmozdulás történné.

Monostori Tibor – Demokrata

HOFFMAN PÁL POLGÁRMESTERT KÉRDEZTE:

A NEMZETI SPORT

Tökölről

– *Lassan tizenkilenc éve irányítja Tökölt, amely időközben város lett. Mire a legbüszkébb?*

– A sikeres értékváltásra, ami alapja a gazdasági és közösségi sikereinknek, A sporton és a közösségeken keresztül sok minden megváltozott. Tököl összetartó, jó hírű város lett. Nem volt könnyű a helyzetünk, hiszen bennünket sokan a börtönnel azonosítottak. A sportnak is köszönhető, hogy ez a helyzet alaposan megváltozott. Sikeres sportolóink példája az összetartozásra, a kitartásra és a szabályok betartására tanít mindenkit, de elsősorban a fiatalokat. Büszkék vagyunk a világválogatott kézilabdázó Szilágyi Istvánra, a kick-bokszt világbajnok Pesuth Ritára, a labdarúgó válogatott Hamar Istvánra, a legidősebb tököli válogatottra a kézilabdás Kele Miklóra, meg hogy női és férfi kézilabdásaink, akárcsak futballcsapatunk, már a második vonalban szerepel. Kiemelkedők a Gnyálin István vezette kick-boxosok, jó hírűek a ritmikus gimnasztikázók, a Fit-kidések és a fogathajtó versenyzők. A város örömmel támogatja a lovassport és a motokrossz kedvelőit is.

AZ FTC-ről

– *Korábbi ferencvárosi sportolóként hogyan vélekedik a zöld-fehér klub jelenlegi helyzetéről?*

– Nehéz megmagyarázni, ami az elmúlt években az FTC-vél történt. Nem vártam, hogy a Fradi kivételezett legyen a rendszer-változás után, de azért az mégiscsak elfogadhatatlan, hogy úgy bánnak a klubbal, mint a legsötétebb ötvenes években. A z is fáj, hogy a kilencedik kertülte valamiért nem érzi sajátjának az egyesületet.

– *A női kézilabdázókra külön is figyel?*

– Persze, hiszen 1989-ben nagy álmom teljesült, amikor a csapat vezetőedzője lehettem. Kétezertől hét éven át kapusedzőként segítettem Németh András munkáját. Elmény volt Sugár Tímeával. Pastrovics Melindával, Katarina Miklosovával és Haris Katalinnal dolgozni. Felejthetetlen marad az EH F-kupa és a Bajnokok Ligája ezüstérem ének megnyerése. Barátságából segítettem. De megérte, mert sok sikernek lehettem részese, és szerepelek a tablókon.

A jövőről

– *Van valami miatt hiányérzete?*

– Csapataink nagyon jó helyen állnak a bajnokságokban. Fontos, hogy minél több tököli szerepeljen az együttesekben, mert így érezzük sajátunknak őket. Bár nehéz feladat a felnőtt csapatok szintjére emelni az utánpótlás-nevelést, ám elkerülhetetlen. Előre akarunk jutni a városfejlesztésben, eredményeket akarunk a sportban, mert Tököl olyan település, ahol becsülik a városért erőfeszítéseket vállalókat, ahol érdem és sportcsarnokot, uszodát, futballpályát építeni. Hiányérzetem nincs, viszont reménykedem, hátha lesz egyszer, úszó világbajnokunk is, mint Cseh László a szomszédos Halászteleknék.

A sportról

– *Miért lesz egy korábbi kiváló sportolóból politikus?*

– Nem politikus akartam lenni, tenni akartam a szülővárosoméért – mondta Hoffman Pál. – Szerintem a sportolóknak, sportvezetőknek erőteljesebben kellene szerepet vállalniuk a közéletben. Egészen biztos többet tehetnének a sportért is, ami korábban az életüket jelentette. Sportolóként, Európát bejárva sokat tapasztaltam, szerettem volna Tökölt is a német és osztrák kisvárosokhoz hasonlóvá alakítani Polgármesterként sokat tehetek a városért és a fiatalokért is.

– *Nem is olyan régen még a kézilabdakapuban állt.*

– Két évtizeden át védtem az NB I-ben, s ötvenöt évesen még Taksony megyei csapatában szerepeltem. Az edzősködést a mai napig nem hagytam abba. Játékosként is készültem rá, már 1974-ben dolgoztam csapat mellett. Ám 1989-ben választanom kellett, mert úgy döntöttem, ha bizalmat kapok, vezetőként akarok dolgozni szülővárosoméért. Hosszú évekig reggel fél hétkor vezényeltem edzést a gyerekeknek, a hivatali munkaidő előtt, s ma is segítem a serditülőket. Jó csapatunk lehetne, sajnos a gyerekek, bár lelkiismeretesen edzenek, nem szeretnek versenyezni.

– *Nem kifogásolják a választói, hogy nem utat épít a kézilabdacsarnok vagy a nemrég átadott uszoda helyett?*

– Nem, mert nem csak a sporttal törődünk. Tizenkilencedik éve tudatos városfejlesztés folyik Tökölön. Azt tesszük, am it az itt élők várnak tőlünk. A sportcsarnok vagy az uszoda építése ugyanúgy közösségi igény volt, mint az utak aszfaltozása, a városközpont, a művelődési ház és az egészségcentrum korszerűsítése. Kulturált európai szintű közösségi tereket alakítunk ki, s természetesen, hogy ennek a sportlétesítmények is részei.

– *Profital-e valamit abból a közéletben, hogy korábban sportoló volt?*

– Hogyné! K apusként is gyakran kellett gyors döntéseket hoznom, bátorságot tanúsítanom, és nagyfokú empátiára is szükségem volt. Hiszen ki kellett találnom az ellenfelek szándékát, s vállalni cselekedeteim hozadékát, felelősségét. Ezekre a tulajdonságokra polgármesterként is szükségem van. A kapus csapatjátékos, mégis kicsit kívül is van a kollektíván, s talán így van ez a képviselő-testületben is. A z edzői munka megtanított a tervezésre, csak immár nem játékosokkal, hanem a tököli polgárokkal, a képviselőkkel kell terveket egyeztetnem, energiáikat mozgósítanom.

A PEST MEGYE KÖZMŰVELŐDÉS

A közművelődésről

Az elmúlt 20 év a kultúra közvetítésben óriási változásokat hozott. Természetes lett volna, hogy kormányzati szinten átgondolják a szakmai megújulás módjait és segítsék az ehhez igazodó intézményrendszer megerősödését. Mit követel a közösségi érdek, és azt hogyan lehet a nyilvánvalóan nehezebb körülmények között bizto-

sítani? Mi várható el az államtól, s mit kell tenni nekünk, helyi vezetőknek, foglalmaztuk meg mi is Tökölön a kérdéseket immár 18 éve.

Túl akartunk lépni azon az előítéleten, hogy a népművelés, a közművelődés kizárólag a szocializmus népművelői ideológiája, s el akartuk kerülni a piacgazdasági szempontú gondolkodás buktatóit is.

A partnerségről

Alapvetésként a kultúrát, a művelődési és sportközösségeket, egyházi és nemzetiségi (horvát, német) szervezeteket partnerként fogadtuk el városfejlesztési céljaink eléréséhez. A kulturális érdeklődés átalakulását minőségi változások elindításához akartuk felhasználni. Egyszerűen fogalmazva azt akartuk, hogy Tököl jó hírű, gazdasági és kulturális körülményeit tekintve európai szintű településsé váljon. Gazdaságfejlesztés és közösségépítés, keresztény és nemzeti értékrendre alapozva voltak céljaink. Idejétmúlt ízléskultúra helyett a hagyományörzés fejlesztését és az új közösségi igényeknek való megfelelést tartottuk szem előtt.

A változásokról

Az intézményrendszer megtartásában, fejlesztésében teljes egyetértés mutatkozott.

A konkrét igények azonban már komoly vitákat váltottak ki. 2001-re teljesen átalakítottuk az egykori „Kulturház” épületét, ugyanitt korszerű körülmények közé helyeztük a könyvtár anyagát, új közösségi szintereket teremtettünk. A kulturális közösségeknek vagy a nyugdíjasoknak, a mozgáskorlátozottaknak is lehetőség a Kis-Duna parti gyermeküdülő, a nemzetközi szintű Sportsarnok, az új szabadtéri helyszínnek; Milenniumi Park, Vásártér, Hősök tere. A kizárólag helyi forrásból megvalósított fejlesztések (Művelődési Központ 2001-ben 70 millió Ft, Sportsarnok 1994-ben 90 millió Ft, a Gyermektábor 1994-ben 6 millió Ft volt) kifejezték, hogy a változó társadalmi környezet ellenére a kultúra fontos Tökölön. Voltak gyermekbetegségek, viták, félreértett szándékok, természetesen, de a megújult épületek, a csak legszebb álmunkban remélt nagyszabású események (Summerfest, Szüreti felvonulás, Borfésztivál, táncversenyek, koncertek) a számos közösség önmagában bizonyították. Tökölön is végbement egy takarékosági program, kevesebben többet dolgoznak közművelődési területen, mint korábban. Az alkalmazotti jövedelmek átlagosak, de a kiegészítő tevékenységekkel elegendők ahhoz, hogy a pályán tartsák a szakembereket.

A Művelődési Központ a hagyományörzésben kultúra átadásával, közvetítéssel más területeken a városi közösségek tevékenységének, eseményének befogadásával magas szakmai színvonalú rendezésével bizonyítja létjogosultságát.

Természetes közösségi térként használják ma már a Gazdakör, a Nyugdíjas Klub, a Mozgáskorlátozottak Egyesülete és más közösségek is. Nyitottság és együttműködési készség, amire az elmúlt években és napjainkban is leginkább szükség van.

Igazán büszkén beszélhetünk a Szárny-nyitogató Alapfokú Művészeti Iskola megjelenéséről a város kulturális életében. Nyitottság és együttműködés nélkül nem valósulhatott volna meg a terv; az alapítványi iskola számára térítésmentesen átadott Művelődési Központ tetőtér beépítése az alapítvány által. Az iskola új rendezvényekkel, képzett szakemberekkel gazdagítja a város kulturális életét.

Az alkalmazkodásról

A jövő folyamatos alkalmazkodást igényel ezen a területen, sőt a megelőző döntések, a változások befolyásolása adják a talpon maradás biztonságát.

A jövőben szervezeti átalakítások is felmerülhetnek, nem első sorban létszámcsoökkentés, hanem az épület további, pl. hétvégi

kihasználtsága érdekében, vagy a Művelődési Központ által szervezett nagyobb, városi események, mint a Summerfest pénzügyi háttérének elszámolási problémáinak megoldása, egyszerűsítése okán. A könyvtár korszerű használata, a Teleház esetleges integrálása, a Délszláv Táncsoport önálló együttesé válása, az internetes szolgáltatások fejlesztése mind-mind előfeltétele az emberek igényeiből kiinduló használatnak.

Az értékrendről

Nem lehet említés nélkül hagyni az önkormányzatok egyre nehezebbé váló működési körülményét, melyek minden területen kényeszerű visszalépést eredményeznek.

Az elmúlt két évtizedben az önkormányzati feladatellátás fontossági sorrendjét a magyarság, a hit, a nemzeti és nemzetiségi lét melletti elkötelezettség határozta meg Tökölön. A város gazdasági erejének növelése, többletbevételek ellensúlyozhatják a kormányzati kivonulást a finanszírozásból. A takarékos működésre törekvés újabb és újabb kényszereket okoz. Am ez sem lehet akadály a közösségi művelődés fejlesztésének.

A jövőbeni feladatokról szólva a közösségfejlesztés erősítése a cél. Elsősorban a fiatal korosztályok elérése szükséges, ezért az Általános Iskola, a Művelődési Központ és Könyvtár még szorosabb, akár szervezeti együttműködésről is beszélni kell.

Már a fiatalokban ki kell alakítani az igényességet, keressék a művelődési, képzési, szabadidő eltöltési lehetőségeket.

Használni kell a helyi média lehetőségeit, a kistérségi rádió, a helyi kábeltévé és az újság adta eszközöket.

Megtartjuk a közösségi élményt adó rendezvényeinket, szebbé, kulturáltabbá tesszük helyszíneinket. Mi tudjuk, mit, meddig tudunk finanszírozni. Halász László a Művelődési központ kiváló vezetője pedig tudja a sikeres pályázatok titkát.

Tököl Gazdaságfejlesztési Programja a 2008-2018 közötti időszakra elkészült, a város méltó körülmények között színes, szerteágazó módon támogatott kulturális élete szándékaink szerint megfiatalodik, frissebbé válik.

Az iskoláról

–A világ ma az átalakulások korát éli, és ez az iskolák elé is új célokat, követelményeket és feladatokat állít. Mi az iskola célja és feladata?

– Tököl jövője az iskolában van. Olyan fiatalok nevelése, akik pozitív emberi tulajdonságokkal rendelkeznek, kitartóak, a változásokhoz tudnak alkalmazkodni, valamint a saját és a közösség érdekei között képesek a mérlegelésre. Az a kérdés tudunk-e olyan iskolát kialakítani, amely ezekkel együtt képes a mára már hatalmasra duzzadt tananyag átadására is.

– Tököl város jelene, a képviselő-testület, a jövője az iskolája kezében van!

– A képviselő-testület segítő szándékával bizonyította, hogy igényli a változásokat, s az iskolán a felelősség, hogy megtalálja a Tököliek számára a legjobb utat. Ennek újabb lépcsőfoka a névválasztás, amely új arculatot adhat, a tököli iskolának, és a benne elvégzett magas szintű munka továbbra is hírét viheti városunknak.

A MAGYAR NEMZET

A forradalomról

– Mennyire motiválta a munkáját, hogy a magyar történelem drámai fejezete ért véget Tökölön?

– A forradalom meghatározó élményem volt. 1956-ban nyolc éves voltam, és a helyi eseményeken édesapámmal és az öcsémmel együtt részt vettem. Erős, ma is élő emlékem egy tököli tüntetés, amely a Tanácsházáról indult, és a Hősök terén folytatódott. A fiatalok verseket mondtak, kivágták a Rákosi-címert a zászlóból és elégették. Ma is hálás vagyok apámnak, hogy elvitt bennünket erre a felemelő eseményre. Tudtam, hogy megalakult a nemzetőrség, büszke voltam, hogy apám is tagja volt, hogy beosztották őrségbe, a hosszú csövű puskáját szinte ma is látom magam előtt. Emlékszem a lelkesedésre, az udvari közös rádióhallgatásokra, a röplapokra amelyeket a repülőgépekből szórtak a környékre, az amerikai, a dán, a holland segélycsomagokra, a soha nem látott finomságokra. A mi családjunkban nem volt vitás, hogy egy nagy-szerű forradalom részesei vagyunk. Érdekes, hogy a tököli eseményekkel párhuzamosan futott a magyar tárgyaló küldöttség, Maléterék letartóztatása, amelyről évtizedeken keresztül senki nem tudott.

– Sokáig tabutéma is volt. De mit történt a letartóztatáson kívül?

– Igen... igen... Ma már mosolyogva mesélik a tököli '56-osok, hogy egy nagy nekibuzdulással el akarták foglalni a repülőteret, de aztán megegyeztek a parancsnokkal, hogy a repülőtér nem lesz „harctéri övezet”. A szovjetek viszont tudomásul vették, hogy a városban a helyi Forradalmi Tanács tart rendet. A forra-

dalom helyi vezetőit később perbe fogták, többeket - a leghoszszabb ideig Marlyin Jánost - bebörtönözték. Aki külföldre menekült, mint Gergics József, annak üldözték az itthon maradt családtagjait.

A változás légköréről

– Hogyan kezelte a város ma a múltját?

– A rendszerváltoztatás előtti években egyre többet és szabadabban beszélünk a forradalomról, úgyhogy már 1988-ban, '89-ben felvetődött, hogy a Fő utcának azt a részét, amelyik a volt orosz bázzal párhuzamos, Maléter Pál utcának nevezzük el.

– El is nevezték?

– Nem, mert az akkori vezetők ellenezték. A tanács mégis megszavazta, de akkor meg arra hivatkoztak, hogy a lakosság nem támogatja. Az embereket könnyű volt a névváltozás ellen hangolni. Át kellett volna íratni az igazolványait, ami sok utánajárást igényelt, pénzbe került volna. Az '56-os forradalomhoz való kötődésünket jelzi, hogy éppen a volt szovjet lakótelep melletti utcákat neveztük el a forradalmárokról. Így állítottunk emléket Maléter Pálnak, Mansfeld Péternek, Nagy Imrének és Pongráz Gergelynek.

– Az itt lakók hogyan élik meg napjainkban a szovjet katonai becsületeszó lábón tigrását, amelynek végén Malétert kivégezték?

– A város számára az emlékezés nagyon fontos eseménnyé vált. Ezért is állítottunk kopjafát a főbejárat közelében már 1989-ben. Ezen az ünnepségen még azok is együtt voltak, akiket a mai politika már eltávolított egymástól. Képzeld el azokat a pillanatok, amikor mi a kerítésen kívül a kopjafánál koszorúzunk, és néhány méterre a tömegtől, a főkapunál orosz géppisztolyos katonák nézik, hogy mi történik. Ezzel a kopjafaállítással – amelyet a helyi MDF kezdeményezett – a tárgyaló küldöttség sorsa Tököl történelmének is a részévé vált. És azóta magától értetődő évente, hogy november 3-án emlékezünk a történelmi eseményre, amelyre már volt példa a magyar történelemben. Gondoljunk csak Török Bálint elrablására, isztambuli raboskodására. Mi október 23-ra képviselő-testületi ülésen emlékezünk, mert november 3-án mindig nagyszabású megemlékezést tartunk. Először a kopjafánál idézzük fel a boldog-szomorú napokat, utána átsétálunk a forradalom ötvenedik évfordulójára állított Maléter-szoborhoz. Büszkéek vagyunk arra, hogy méltó szobrot emeltünk a magyar függetlenség mártírjának, a forradalmár Maléter Pálnak. A kiváló szobor Szórádi Zsigmond alkotása. Sajnos, a társadalmi és politikai életben tapasztalható megosztottság - szándékaink ellenére - ezeken az ünnepségeken is érezhető, de talán eljön az az idő, amikor ismét együtt tudunk koszorúzni.

Az emlékezés fontosságáról

– Vannak távolabbi terveik, amelyek 1956-tal kapcsolatosak?

– Régi szándék, hogy annak az épületnek a falán, ahol a tárgyaló küldöttséget letartóztatták, emléktáblát vagy domborművet helyezünk el. Ez emlékezteti majd a fiatalokat a megszálló csapatok árulására.

– Mit gondol: ötven év múlva ugyanúgy fognak emlékezni Tökölön 1956-ra, mint most?

– Remélem, ugyanilyen bensőséges lesz a megemlékezés. 1989 óta arra törekszünk, hogy ezen a napon fiatalok is legyenek velünk. Megható, hogy nemcsak körülállják a kopjafát s a szobrot, hanem évről évre megrázó irodalmi és zenés összeállításokkal készülnek csakúgy, mint az asszonykórus tagjai. Hiszem, hogy a gyerekek lelkében is megmarad az ünnepségek hangulata, a forradalom szellemisége. Fontos, hogy amint idősebbek lesznek, egyre tudatosabban őrizték majd a múltat, különösen az időben hozzánk közelálló, a nemzeti büszkeséget erősítő 1956-os forradalom és szabadságharc példáját, Maléter emlékét.

Öntudatos ifjúságot akarunk

Bozáné Géresi Anikó református hittanoktatót kérdezte Ecsedi Beáta

– *Az elmúlt években miért nem volt lehetőség erre? Mi volt a rendszerváltás előtt és után? Akkor miért nem lehetett az állami intézményekben hitoktatást tartani?*

– Mert az előző rendszernek nem volt érdeke, hogy egy öntudatos ifjúság nevelkedjen fel. Ha ugyanis a felnövekvő generáció tisztában van a jó és a rossz fogalmával vagy esetleg van saját véleménye, akkor nem lehet csak egy véleményt vagy eszmét elfogadtatni vele. Ha valakit ugyanis tudatlanságban tartanak, akkor sok mindent el lehet vele hitetni. Még az is hogy a rossz az jó.

Az elmúlt rendszernek tehát nem volt „kifizető”, ha az ő elveiken kívül másokkal is tisztában vannak az emberek, bár úgy érzem az emberek ma sem sokkal felvilágosultabbak. Ma nem egyszerűen egy eszmével tömik a fejüket, hanem egyenesen butítják őket, és sokakkal elhitetik, hogy az az életkörülmény (nem feltétlenül anyagi) amiben vannak, az jó. Úgy érzem az emberek realitás érzéke romokban hever; pontosan azért, mert mindenki a maga igazáról akarja meggyőzni a másikat. Legyen az akár politika, akár reklám. Sőt az egyházak terén is igen nagy a választék, hiszen ma már, ha valaki akar, hindu is lehet.

Az emberek bizonytalanok, hiszen minden egyes kínált dologban van igazság. De az igazít azonban nehéz megtalálni, mivel mindegyik az IGAZI-nak mondja magát. Mi volt a rendszerváltás előtt és után? A rendszerváltás előtt egy lehetőség volt, utána pedig mindent az emberek nyakába zúdítottak, hogy még választani se tudjon a sok közül. Ezek pedig bizonytalanságban tartják az embereket, így ők állandó stresszben vannak, hogy vajon jól döntenek-e.

Ez az egyik véglet. A másik pedig, hogy nemtörődöm emberek nőnek fel, akiket nem érdekel semmi, csak hogy ő vagy ők jól érezzék magukat. Sokszor a döntést is a gyerekekre bízzák. Talán nem is tudják, hogy nem ők irányítják az életüket, hanem csak sodródhatnak az élettel.

– *Mióta elindult a hittanoktatás hány gyermek jelentkezett?*

– A tököli gyerekek közül jelenleg 45-en járnak református hittanra.

– *Kik tartják a hittanoktatást?*

A hittanoktatás általában a hittanoktatók végzik. Kivételes esetekben, amennyiben nincs az egyházközségnek végzett hittanoktatója esetenként a lelkész maga végzi a hittanoktatást is.

– *Manapság az egyre eldurvuló világban mit jelent Isten szava? Mennyiben lesz más felfogása a világról egy hívő gyermeknek?*

– Mindenekelőtt azt tudni kell, hogy a hit az nem egy eszmerendszer, hanem egy meggyőződés arról, hogy Isten létezik. Egy tapasztalat. Akik hisznek Istenben azok nem egy erkölcsös életben hisznek, hanem abban, hogy az ember Istenhez tartozik, mint a szülő a gyermekeihez. Nem azért az övéi, mert Isten vagy valaki erőszakosan kényszeríti rá, hanem azért, mert rájött, hogy ő Istenhez tartozik, mint a gyermek a szüleihez, azaz természeténél fogva. Ezért az az ember, aki Istenbe vetett hitben él, az nem először erkölcsös ember lesz, hanem először megtanulja, hogy valaki feltétel nélkül elfogadja és szereti őt, attól függetlenül, hogy jó-e, vagy rossz és az Isten iránti szeretet és tisztelet indítja az embert a jóra való törekvése, hiszen akit szeretünk, annak nem akarunk rosszat. Azt nem akarjuk, megbántani azzal, hogy olyat teszünk, amit nem szeret. Vagyis a hitben élő gyermek, miután megismerte Istent elkezd Isten szemével látni a világot. Felfedezi a valódi értékeket, mint a (szeretet, a megbecsülés, tisztelet, kitartás, józan ítélőképesség, hűség). Többek között elkezd értékelnit az életet, meg fogja találni a feladatát ebben az életben és egy biztos tudása lesz afelől, hogy mi lesz vele a halál után.

– *Úgy tudom a tavalyi évben, sőt azelőtt is volt hittanoktatás az iskolákban, miért váltik ez egyre fontosabbá hogy már óvodáskorban is ismerjék a gyermekek?*

– Én azt hiszem, senki sem csak egy bizonyos kor után kezdi el a gyermekét szeretni, hanem rögtön. Istenbe vetett hit is ilyen. Nem lehet elég korán elkezdni, megtanítani a gyermeket arra, hogy van aki mindíg vele van, akkor is, ha esetleg anya vagy apa éppen nincs ott. Nem lehet elég korán elkezdni arra tanítani a gyermeket, hogy mit szabad és mit nem. Ezt nem is óvodás korban kell elkezdni, hanem sokkal korábban.

A kisgyermek nagyon fogékonyak, főleg gyermekkorban. Ezért fontos, hogy minél előbb hallhassanak Jézusról és minél előbb kialakulhassanak az élmények Istennel kapcsolatban.

Minél idősebb egy gyermek, annál nehezebb elfogadni, hogy létezik egy olyan valaki is, akiről eddig nem hallott. Sok felnőtt embernek talán ez jelent a legnagyobb gondot, hogy mivel azelőtt nem hallhatott róla, ezért számára nem létezik Isten, vagy legalábbis nehéz elképzelnie.

Az a gyermek, amelyik már akár a születésétől kezdve hall Istenről, nem nehéz neki elképzelni, hogy amit mások mondanak róla az igaz.

Minél korábban hall egy gyermek Istenről, annál több tapasztalatot szerezhet Istennel kapcsolatban.

– *Hogy zajlanak ezek a hittanórák, mit tudtok átadni a gyerekeknek?*

– Ezen játékos-kézműves (színezünk, bábozunk, énekelünk...) foglalkozások keretében Isten gondoskodásáról, szeretetéről hallhatnak a gyermekek bibliai történeteket. Ezek a történetek és alkalmak igyekeznek elmélyíteni a gyermekekben, olyan manapság veszélyeztetett értékeket, mint a szeretet, tisztelet, megbocsátás, egymás és mások megbecsülése, mások megértése, önmagunk és a világ helyes megismerése. Úgy gondoljuk ezen ismeretek nélkül a gyermekek a megszerzett tudásukat vagy fizikai erejüket aligha fogják tudni helyesen használni és az életük válhat szegényebbé mások megbecsülése és szeretete nélkül.

Ezek fontos dolgok, éppen ezért szeretnénk ebben segítséget nyújtani a szülőknek, természetesen a szülők együttműködésével, hiszen elsősorban mégiscsak Önöktől tudják elsajátítani ezeket a gyermekek.

Akkor tehát várjuk azon szülők és gyermekek jelentkezését, akik szívesen veszik ezt a segítséget, az alábbi helyszíneken és időpontokban:

Alkalmaink:

Szívárvány Óvoda: hétfő 16:00-16:30-ig
Napsugár Óvoda: szerda 16:00-16:30-ig
Weöres Sándor Általános Iskola (Aradi u.) alsó tagozatán:

– kedd: 13:00-13:45-ig a 22-es teremben.
Weöres Sándor Általános Iskola (Aradi u.) felső tagozatán

– kedd: 14:00-14:45-ig a 22-es teremben.
Weöres Sándor Általános Iskola (Pesti úti lakótelepi) alsó tagozatán:

– hétfőn: 13:00-13:45-ig a logopédia teremben.

– csütörtökön: 13:00-13:45

– csütörtökön: 13:45-14:30

felső tagozatán:

– csütörtökön: 14:30-16:15 a logopédia teremben.

Jézus mondja: – „Mert úgy szeretette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

[János evangéliuma 3:16/

Nézd meg az órazsebet!

(Kő András interjúja Gyenes Judittal a Magyar Nemzet 2007. szeptember elsejei számában)

Kilencven évvel ezelőtt, 1917. szeptember 4-én született az 1956-os forradalom egyik főszereplője, honvédelmi miniszterre és mártírjára, Maléter Pál. Kalandos élet-történet az övé, akár magánéletét, akár a haza szabadságáért és függetlenségéért megtett utat tekintve. Nagy Imre miniszterelnök mellett ő volt a forradalom másik népszerű egyénisége. Az egykori honvédelmi miniszter özvegyével, Gyenes Judittal emlékeztünk rá.

– Amikor erre a beszélgetésre készültem, elolvastam azt az interjút, amelyet a 80. születésnapon egy hetilapnak adott. Akkori szavai, gondolatai fegyelmet, büszkeséget és fájdalommal sugalltak. Mi rakódott rá az elmúlt tíz év alatt – Azt hiszem, keserűség.

–Miért?

– A nyolcvanadik születésnap azért nevezetes, mert a temetői koszorúzáson az akkori politikai elit teljes létszámban képviseltette magát, ugyanígy a pártok is, kivéve a Fideszt. Ott volt például a vitézi rend vezetője vagy az uram szülővárosának, Eperjesnek a polgármestere, egy szlovák ember, s ettől meghatódtam. Az ünnepség Tökölön, az egykori szovjet lakatánya előtti kopjafánál folytatódott.

– Mi lesz az idén?

– Nincs tudomásom semmiről. Ezért kezdtem arra emlékezni, hogy mi volt tíz évvel ezelőtt. Akkor az ország vezetői talán még úgy gondolták, illik vagy időszerű Maléter Pál emléke előtt fejet hajtani, és nem szabad elfelejteni. Annnyit hallottam, hogy a Nagy Imre Társaság emlékülést kíván tartani szeptember végén Maléter Pál, Gimes Miklós, Szilágyi József és Vásárhelyi Miklós tiszteletére, abból eredően, hogy mind a négyen 1917-ben születtek.

– Érdekes egybeesés. A történelem néha produkál ilyen véletleneket. Ez zel együtt, véleményem szerint, Maléter emlékét nem úgy ápoljuk, ahogy kellene.

– Az elmúlt húsz év alatt egyetlen kéresem volt: Maléter Pál nem örülne utcának, térnek, szobornak – mondtam –, de ha egy méltó katonai objektumot neveznének el róla, például a Budaörsi úti Petőfi lakatanyát, azt biztosan elfogadná. Ezért kardoskodtam. Egyelőre sikertelenül. Utoljára Sólyom László köztársasági elnök úrnak mondtam el a vágyamat. Távaly kaptam egy kitértetést, de külföldi utam miatt csak később tudtam átvenni, s akkor módomban állt a Sándor-palotában az elnök úrral beszélgetni. Nagyon kedves emlékem ez.

– Mit mondott az elnök úr az óhajára?

– Odajött az egyik munkatársa, és arra kért, írjam meg levélben, hogy mit szeretnék, de Sólyom elnök úr leintette, mondván, nem fogja elfelejteni. Ma reggel is bemondta a rádió, hogy a Petőfi lakatanyánál

nagy a dugó, és csak lassan haladnak a járművek. Ilyenkor mindig eszembe jut, istenem, ha azt mondanák: a Maléter lakatanyánál... Ezt az egyet szerettem volna.

– Tíz évvel ezelőtt a tököli repülőteret Maléter Pálról nevezték el, és felállítottak a helyszínen egy kaput. Volt ott egy repülővezető is. Megvan ez még?

– Ma már nincs ezred, s a kapu, amelyet az összes történelmi egyház képviselője megáldott, valószínűleg a fémgyűjtő telepen landolt. El tudja képzelni, hogy élem ezt még?

– Mintha Maléter neve, 1956-os vállalása, politikai credója, mártírsága halványodni, látszana, nem csillog úgy, mint 1989-ben. Vájon miért?

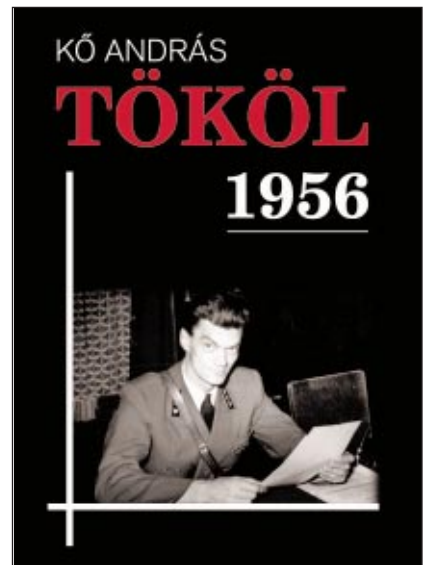
– Sokszor elgondolkoztam ezen. Maléter Pált egyik oldal sem tudja hová tenni. A baloldalnak nem volt illegális kommunista, hanem Ludovikát végzett ember az átkosban, horthysta, fasiszta katonatiszt, a másik oldalnak pedig vörös kommunista. Így látom. Bárhogy csűrjük-csavarjuk, sok igazság van ebben.

– Leegyszerűsített képlet, de lehet, hogy a lényeg valóban ez. Távaly ünnepeltük a forradalom ötvenedik évfordulóját, és nem hallottam, hogy Maléter-emlékülést tartottak volna. Ahogy – nagyon örvedetesen – Nagy Imréről, a forradalom miniszterelnökéről több konferencián is megemlékeztek, a honvédelmi miniszter személye árnyékban maradt. Van például Maléter Pál Társaság? Van Maléter Alapítvány?

– Nincs egyik sem. Az ötvenedik évforduló alkalmával, hála istennek, nekem megadatot, hogy meghívtak több helyre is. Persze külföldön. Voltam Stuttgartban, Karlsruheban, Brémában. Nem a személyem volt a középpontban, hanem a forradalom. Ettől függetlenül mindenhol meginterjúvoltak, és elbeszélgettek velem, én pedig örömmel beszéltem Maléterről. A meghívást azonban úgy fogadtam el, hogy október 23-án föltétlenül itt; hon akarok lenni. Elhatároztam, hogy végigjáróm azokat a helyeket, amelyek nekem az ötvenedik évforduló kapcsán jelentőségteljesek: életem egyik legfantasztikusabb délutánját a Bem téren éltem át, aztán elmegyek a Kilián lakatanyához, végül a temetőbe. A programot délutánra időzítettem, elkerülendő a hivatalos koszorúzásokat. Addigra azonban már kitört a zűrzavar. S mivel a belvárosban lakom, a délutánom azzal telt, hogy az ablakot nyitogattam, és azt néztem, megvan-e még az autóm. S miközben az ablakot nyitogattam, áradt be a könnygáz, úgyhogy folyt a könnyem. Persze nem csak ezért sírtam. Végül is nem voltam sehol.

– Hívták valamelyik hivatalos ünnepségre?

– Nem. Egyetlen meghívást sem kaptam. Az operaházba azonban szívesen el-

mentem volna, ahol az októberi ünnepségeken az Antall- és a Horn kormány alatt mindig jelen voltam. De azóta nem. Nézetem a televízióban, hogy kik ülnek ott, és megkérdeztem magamtól: Maléter Pál özvegye nem méltó arra, hogy jelen legyen...? Büszkén vallom, hogy igenis méltónak érzem magam erre, mert ápolom ötvenhat emlékét és az uramét.

– Jó beszélni róla, vagy fájdalom mindig?

– Fájdalom, de jó beszélni róla. Állandóan jelen van. Nagyon sokszor elgondolkoztam azon, hogy ha – most már 15 éve – nem az '56-os Intézetben dolgoznék, vajon akkor is ennyire napi gondolat lenne a forradalom és az uram személye? De azt hiszem, akkor is. Mert minden évfordulón, legyen az születésnap, névnap, házassági évforduló, húsvét, karácsony, elmegyek a 30-es parcellába, hiszen harmincválhány évig nem mehetett az ember. Nem vagyok öreg temetőbogar, de ezek az utak fontosak nekem. A képe ott van a komódon, és időnként, valamilyen kis közös ünnepünkön – amely nem nyilvános –, meggyűjtök az arcképe előtt egy szál gyertyát. Nem csak a temetőben keresem fel, jelen van otthon is.

– És a megpróbáltatások fájnak-e még?

– A hatalom gyűlölete Maléttel szemben rajtam csapódott le. Nem engedtek elhelyezkedni, az egyetemről kivágtak, két ízben költöztettek el az otthonunkból, csak 1986-ban kaptam útlevelet, pedig minden évben kértem. Nem akarok hasonlítani, de amikor azt hallottam, hogy Nagy Erzsébet a hatvanas években Svájcban járt látogatásban Gimes Miklós feleségénél, vagy a Szabad Európa Rádióból megtudtam, hogy Kopácsi Sándor kivándorolhatott Kanadába, enyhén szólva meglepődtem. Hogyan lehetséges ez? – tettem fel a kérdést. Nem értettem. A fél életemet odaadtam volna egy fél éves snagovi együttlétért! A ki-

szabadultak közül senki sem vette a fáradságot, hogy felkeressen. Ezek az emberek az utolsó pillanatait látták, miért nem meséltek róla nekem? Amikor Maléter Pál segédmunkás özvegyét az emberek felismerték, a szeretetük kísért. A csodálatos küllemű parasztember; Nyúl bácsi például így fogadott: „Ne féljen fiatalasszony, lesz ő még a Parlamentben!” Vagy amikor bekereteztetem a fényképét, a képeretező felkiáltott: „Iesz ez a kép még a Nemzeti Galériában!” Úgy éreztem: akik átélték ezeket az éveket, vagy hallottak róluk, nem felejtenek.

– *Maléter-Pongrátz kérdés. Évekkel ezelőtt nagy vita folyt a sajtóban ötvenhatos szerepükről Hogy élte meg ezt a hadjáratot?*

– Nagyon nehezen. 1983-ban, halálának 25. évfordulóján Krassó György kérdezte tőlem: hallottam-e Pongrátz Gergely könyvéről? A Corvin közről hallottam természetesen, de név szerint Pongrátzról nem. Aztán elolvastam a könyvét. Olyan volt az élmény, mint a fejbetűgás. Először találkoztam azzal, hogy valaki gyűlölködve beszélt róla.

– *Ez valami elképesztő volt, főleg egy olyan ember tollából, aki vidáman élte az életét nyugaton, s aki a Kádár-korszak megtörtölt intézkedéseit nem szenvedte végig itthon. Nem akarom Pongrátzot halálában sem megbántani, de meg vagyok győződve róla: nem tudta elviselni, és hiúsági kérdést csinált abból, hogy egy párttag ezredes hírneve – az övé mellett – olyan villámgyorsan az égbe emelkedett. Maléter tényleg nem harcolt az oroszok ellen úgy, mint Pongrátzék, viszont nem tiltotta meg a katonáinak, hogy ugyanezt tegyék.*

– Erre a következtetésre jutott a már elhunyt Gosztonyi Péter történész is nagy hatású, Mondom, tanú vagyok, láttam című 1993-ban megjelent írásában.

Azért állítom ezt meggyőződéssel, mert Maléter Pálból sugárzott az emberszeretet, a humánus, a segíteni akarás, a határozottság, ami ezt a fantasztikus népszerűséget eredményezte. Felmerül bennem, ha valaki olyat leír, hogy Maléter kvázi önkézzel lődözött le az Ó embereit, akkor miért vacsoráznak vele a november 3-i tárgyalásokat megelőzően? És még Pongrátz figyelmezteti, hogy a csapdába megy... Dokumentumok árulkodnak arról, hogy „Falábú Jancsi” sem az ő karjaiban halt meg, ahogy írja. 1989-ben, a nagy temetés előtt, eljött hozzám egy ember, akit minden bizonnyal Pongrátz küldött, és megkérdezte tőlem,

hajlandó lennék-e a barátjával beszélgetni. A válaszom az volt, hogy: nem. Nagyon kérem önt – javasoltam a hírvivőnek –, mondja meg Pongrátz Gergelynek, hogy egyet tehet: fogjon egy szál virágot, menjen ki a 301-es parcellába, és tegye le Maléter Pál síjára. Még egyszer felhívott az illető telefonon, és megkérdezte: jól meggondoltam-e a válaszom. Jól meggondoltam – feleltem –, nem akarok Pongrátz Gergellyel találkozni. Erre a közvetítő azt válaszolta: ezt még nagyon meg fogom bánni!

– *Mi volt Maléter szemében a legnagyobb bűn?*

– A hazugság. Titokban naívnul hittem például a kirendelt védőről is, hogy valamennyire igazat mond. Talán lehet benne bízni. S ő mindig megnyugtató, amikor havonta kétszer-háromszor fölkerestem. Abban a pillanatban szólni fog, amint történik az ügyben valami. Az volt az elképzelésem, hogy ha megindul a per, a külföld tiltakozásával valamit talán elérhetünk. Volt rá példa, mondjuk Obersovszkyék esetében... Írt nekem egy levelet a védő 1958. június 17-ei dátummal, amelyet másnap vagy harmadnap kaptam meg. Azt írta: „Nagyon kérem, keressen fel az irodámban!” 17-én bement a rádió, megírta az újság, hogy kivégezték őket. Nem vagyok hisztérikus alkat, de akkor éppen nem voltam abban az állapotban, hogy rögtön odamentem volna hozzá. Körülbelül egy hét múlva azonban felkerestem. Valamilyen módon megtehetette volna, hogy fölkészít a történetekre – mondtam neki. Megvan a levele, és megvan a nyugta is, amely igazolja, hogy pénzt kért tőlem. Pedig kirendelt ügyvéd volt... Nem volt állásom, és csak részletekben tudtam a 4000 forintot kifizetni, ami nagy pénz volt akkoriban. S ez a Révai Tibor nevű ügyvéd elmondta, hogy Maléter Pál nagyon fegyelmezetten fogadta az ítéletét, s utána közölte vele, hogy a Gyorskocsi utcában letétbe helyezett holmijai között talál egy takarékbetétkönyvet, amit tekintsen honoráriumának. Képzelve él, hogy az az ember, akinek a szemébe mondják a halálos ítéletet, azon elmélkedik, hogyan hálálja meg a kirendelt ügyvédnek a semmit. S amikor azt mondtam: „Ügyvéd úr, úgy is értesíthetett volna engem a per kezdetéről, hogy nekem fogalmam sincs arról, maga áll a háttérben”. Azt felelte erre: „Értse meg, nekem gyerekeim vannak!”

– *Ferenecz Béni szobrászművész özvegyének otthonában láttam egyszer egy iratgyűjtőt, amelyre ez volt ráírva: „Kincseim, néha bele-nézni”. Tudom, hogy egymásnak írt leveleik nagy részét a házkutatáskor elvitték...*

– Azért maradt valamennyi.

– *Ezeket néha előveszi, vagy maradtak olyan személyes tárgyai, amelyek sokat jelentenek?*

– Ez is egyik gondom, hogy mi lesz a soruk. Az emberi élet véges. Nem akarok erről beszélni, de gondolni kell rá. Gyerekeink nem lett, neki az első házasságából

van három gyermeke, akik Amerikában élnek. Egyiküknek sincs utódja. Hála istennek állandó kapcsolatban vagyok ifjabb Maléter Pállal, és már eljuttattam neki azt a pecsétgyűrűt, amely a nemesi család egyik ékessége és öröksége. A forradalom alatt az urannál maradt, az óraszében felejtette. Egy elszakadt, malteros egyenruhában, amelyet később a Hadtörténeti Múzeumnak adtam. Október 30-án jött először haza, és akkor öltöztött át egy másik ruhába. Amikor a börtönben másodszer tudtuk beszélgetni, és az ő éppen az ablakhoz ment, odasúgta: "Nézd meg az órazebet!" És megtaláltam az elrepedt kövű pecsétgyűrűt. Vagy volt egy pipája. Kíé legyen? Vigyem el Amerikába? Magyarországon kellene maradnia. Nem Magyarország mártírja? Ha már hősnek nem fogadják el. Volt az íróasztalán egy bronzplakett Széchenyi István képével, s a felírás rajta: „Merjünk nagyok lenni!” Nem egyértelmű ez? 1944-ben úgy gondolta, harcolnia kell azok ellen, akik szövetségesnek mondják magukat, de megszállták a hazáját. S bár fölszabadítóknak fogadta el a szovjeteket, 1956-ban azonban hozzátette: „Igen, úgy néztem őket, de 12 év után nincs az a hadsereg, amelyik felszabadító lenne – az megszálló hadsereg. S ez ellen hajlandó vagyok harcolni.”

– *Nemrégiben riportorozatot írtam a rádió archívumáról, és a rádiós kollégák megismertették velem Maléter hangját. Határozott hangra emlékezem, katonás és mégis egyedi megszólalásra. Különös érzés volt hallani őt annak fényében, hogy ismerjük az életútját.*

– A felvételt őrzöm én is. Felhívás munkára. Igen, benne van a határozottság, de benne van az is, hogy nem szeretett szerepelni. Kicsit a feszélyezetséget érzem ki belőle. Nagyon szerette az embereket, szeretett velük foglalkozni, segíteni őket, ezért mondom mindig, hogy nagyszerű orvos vált volna belőle, mert annak indult.

– *Eljásztottam azzal a gondolattal, hogy a parlamenti ülés kellős közepén a 90 éves Maléter Pál megjelenik a telt széksorok között, lesétál a lépcsőn, és körbehordja a tekintetét. Mi történe? Megijednének? Tapcsolnának? Éljenéznének? Vagy gyorsan kiszaladnának a házból a képviselők?*

– Azt hiszem, csak meghökkennének. Mint ahogy a beszélgetés elején mondtam: nem tudnák hová tenni. Tehát nem tudnák, hogy most hogyan viselkedjenek. Örüljenek vagy pfiujljanak? Éltessék vagy a pokolba küldjék?

Már kikapcsoltam a magnetofont, amikor Gyenes Judit arról beszélt, hogy 1958. június 16-a után is, minden születésnapon ajándékot vett az urának, és a születésnapjait néhány sorral megtoldotta. Egy alkalommal Shakespeare-szonetteket ajándékozott neki. A költő írja: „Az vagy nekem, mi testnek a kenyér / S tavaszi zápor fűszere a földnek; / Lelkem miattad örök harcban él, Mint a fősvény, kit pénze gondja öl meg”. Itt van kinyitva a könyv.

Gondolatok iskolánk névadó ünnepére

2008. szeptember 1-étől Tököl város általános iskolája felveszi Weöres Sándor nevét

Miért választ nevet egy iskola?

Talán azért, hogy megtiszteljen egy kiemelkedő, gazdag életművet, vagy, mert az intézményt akarja megtisztelni egy példás életmű viselőjének névjegyével.

Olykor mind a két szándék együtt érvényesül. A múlt tisztelete, a jelen hétköznapiságán felülemelkedni tudó akarat és a jövő reménysége, egyszerre adja meg a választ.

Az iskola a múlt megküzdött értékeit a jelenben felmutatva a jövőnek szolgál. Változó feltételek között az állandósult értékek közvetítője, névadója, pedig minden koron át a műveltség gyarapítója, az erkölcsiség és a példamutató emberség védjegyének hordozója. Az elmúlt 5 évben az iskola feltételrendszerében jelentős előremutató és ösztönző változások történtek. Intézményünk környezete az eltökélt fenntartói szándékok révén megújult, eszközállománya felfrissült, korszerűsödött.

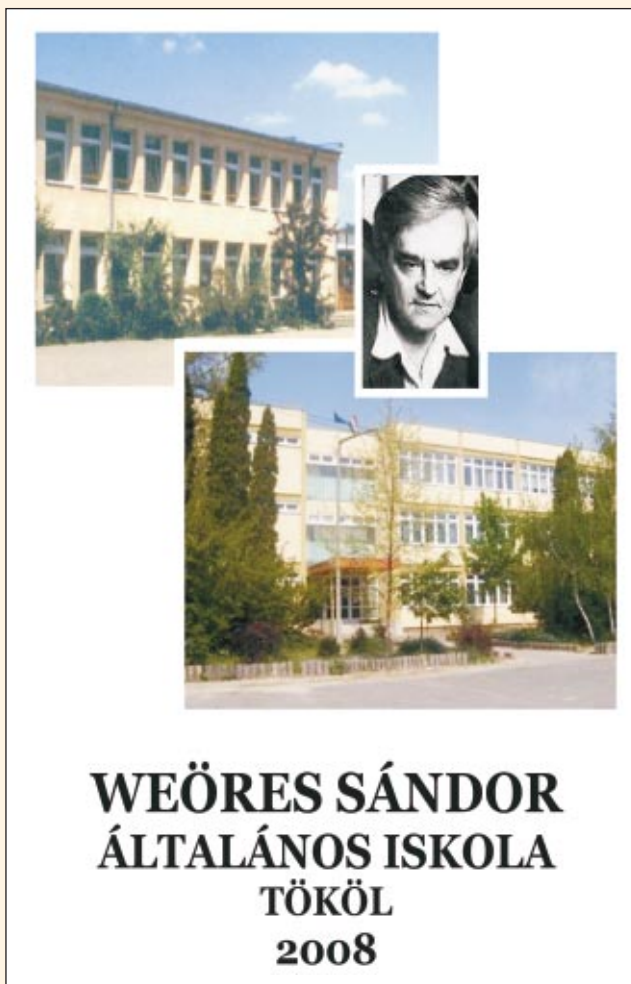
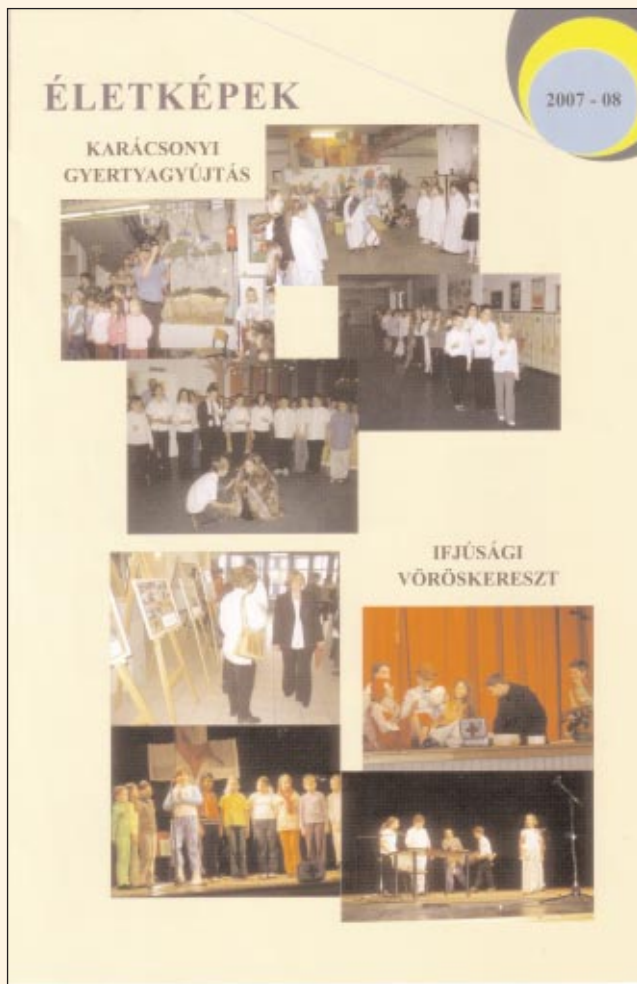
Ezek a változások, a korszerű szakmai feltételek kialakításának reménye és ígérete sugallja nekünk, hogy remény-

séges időszak jött el városunk oktatási ügyének történetében.

A megszépült városközpont, az iskola a ma és a holnap reményével él itt együtt a közelben még álló, a falu régmúltjának titkait őrző régi házakkal. Ez az állapot sugallta nevelőtestületünknek azt, hogy kihasználva a mostani változások felhajtóerejét, adjunk új nevet iskolánknak.

A névadáshoz sok új, a pedagógiai munkát segítő értékes és emlékezetes mozzanatot köthetünk. Nemkülönben hivatásunk és munkánk helyi megbecsülésének, lelkünknek oly jóleső bizonyítékait. Ehhez kerestük és találtuk meg azt a személyt, Weöres Sándort, aki eszményeinket, büszkeségünket és hivatásunk sugallta emberi értékeink lényegét is hordozza életével.

Munkássága, keze írása azt sugallja nekünk, hogy ő nincs messze. Új századunkba is belépett velünk és az ország sok-sok intézménye hitelesíti nemes szándékait az O nevével. A névfelvétel a Tököli Általános Iskola új fejezete kezdődik el! Giczi Miklós igazgató

Tököli Kereszt

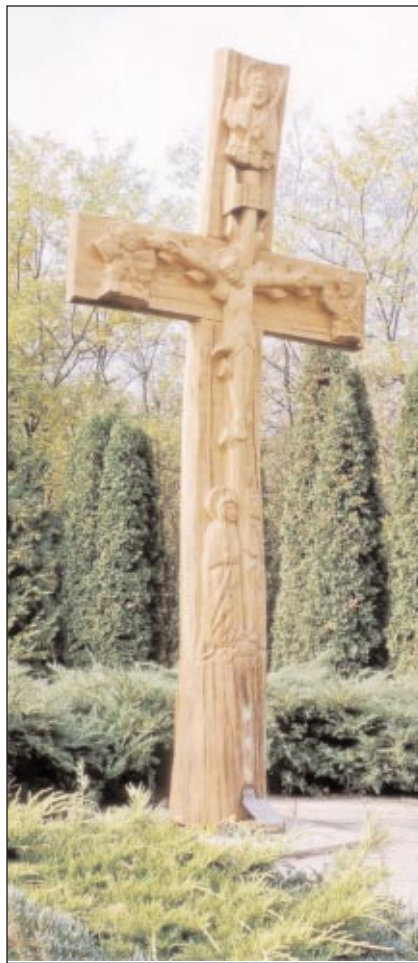

Nemes Ferenc faragó

1993-ban Miksics István adományozott a temetőbe keresztet, amelyet Miklós Imre, egykori tököli plébános szentelt fel. A kereszt a tököli rendszerváltás egyik jelképévé vált. Megszüntette a hiányt, amelyet a régi rendszer tiltása okozott.

Most új kereszt került a régi helyére! Nemes Ferenc szigetújfalui faragóművész kérte Hoffman Pál polgármester és Gergics Illés Pénzügyi, Településfejlesztési és Ügyrendi Bizottság elnök egy teljesen Tökölhöz köthető alkotás létrehozására.

A Tököl története iránt érdeklődők tudják, IV. Béla miseruhát ajándékozott a templomnak, melyet a Nemzeti Múzeumban őriznek. Ennek hátoldalán kereszt alapon látható egy szinte csonkolt életfának mondható kereszt, a megfeszített Jézussal. Nemes Ferenc gyönyörű alkotással tett eleget a felkérésnek. Az új keresztet Mindenszentek Napján közel száz katolikus hívő előtt szentelte fel Papp László plébános.

ÚJ POLGÁRMESTER KLEIN RÖNNAUBAN

Dietrich Herms urat választották meg Klein Rönnau polgármesterének.

Herms úr személye garancia a Tököl és Klein Rönnau közötti kapcsolatok megmaradására, hiszen több alkalommal járt Tökölön. Ő vezette a Négy Nemzet Táborában legutóbb nálunk járt német fiatalokat is.

A CDU teljes sikerrel aratott a választáson, hiszen 11 képviselőt adnak. A testület tagjai is fontosnak érzik a partnerséget, s mindent megtesznek a kapcsolatok erősítéséért.

Margret Schlüter, korábbi polgármesterasszony több évtizeden át dolgozott Klein Rönnauért. Mint a szeptemberi tököli látogatáson elmondta, bízik a baráti és a hivatalos kapcsolatok továbbélésében. Személyes öröme, hogy az új testületben lánya, Monica Schlüter is bizalmat kapott.

Margret Schlüter asszonynak és Horst Schürad alpolgármester úrnak, akik segítőkész odaadó munkájukkal gyakran és szívesen segítettek Tökölnek, megérdemelt, nyugodt pihenést kívánunk. Tököl képviselő-testülete a korábbi Tökölért Emlékérem átadásával fejezte ki munkájuk iránti köszönetét.

Katonai tiszteletadás

restük fel. Szigetszentmárton és Szigetszentmiklós községeket már lóháton látogattuk meg.

A 2. nap: Halásztelek, Szigetszentmiklós, Szigethalom településeken felállított emlékműveknél katonai tiszteletadás mellett méceset gyújtottunk és emlékeztünk a hősökre. A túra zárása a Tököli Polgármesteri Hivatal előtti téren huszár díszszemlével fejeződött be. Ahol ünnepélyes keretek között köszöntük meg a részvételt, és avattuk fel új huszárainkat.

Támogatóink:

Tököli Önkormányzat, Szigetszentmiklói és Csepeli McDonalds, Szitár Tivadar barkácsszaküzlet, Pisti virágbolt, Barits László gazdabolt, Fikó Kft., HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum, Magyar Huszár- és Lovas Hagyományörző Társaság, Fábián Károly Szigetszentmárton, Sárác Lajos Szigethalom.

Támogatóinknak ezúton köszönjük a segítségét.

Bővebben: www.mikeczbanderium.hu oldalon.

Tél.: 06-20/341-4521

Kiss László ha.ó. hu. hadnagy

Névadónk tiszteletére, vitéz Mikecz Kálmán Huszár Bandérium, emléktúrát szerveztünk a Csepel sziget területén.

A reggeli eső átalakította a tervezett programot, de a déli napsütés már lóháton ért bennünket. Emlékeztünk az első Árpád kori ménes megalapítására, valamint az 1848-as Szabadságharcban I. és II. világháborúban hősi halált halt honvédekre és huszárookra.

A megemlékezés a Tököli Hősök terén vette kezdetét majd személygépkocsival Szigetújfalui és Ráckeve településeket ke-

ÁTVÁLTOZÁSOK

Eltérő léptékű változásokat mutatnak a képek az Aradi utcai iskolában. Giczi Miklós iskolaigazgató úr és Korek Györgyné tanárnő szervezésében önkormányzati forrásból, a BETON EPAG támogatásával, a Mészáros kölcsönző segítségével, Miklovicz Gábor vállalkozó felajánlásaival és Patkó Tibor tervei alapján elkészült az Aradi utcai iskola belső udvarának burkolása és kialakítása. A virágokkal, ülőpadokkal kialakított tér egész biztosan kedvelt helye lesz a szüneteket szabadban töltő diákoknak.

Köszönet a Miklovicz, Vánczó, Bondor, Patkó, Pokornyí, Tarsoly, Cseh, Keszytis, Jobbágy szülőknek és Kovács Zsoltnak.

Elkészült a Nagy-Dunapart sóderbánya első részének rekultivációja a "tó" és a partszakasz rendezését Lerner János vezette munkabizottság fogta össze. A horgászegyesület tagjai aktívan részt vettek a számukra is fontos terület rendezésében.

Tesco Tökölön

A figyelem középpontjába került a tököli bevásárló központ.

A mindennapi élethez kapcsolódó szolgáltatásokat is magába foglaló komplexum egy kicsit már a jövő fejlesztése.

A Tesco-Global 122 üzletet működtet, közülük 76 hipermarket. Egy év alatt 11 hiper; 9 szuper; és 3 S-market boltot nyitottak.

A hazai CBA komoly versenytársa a külföldi cégeknek, ami Közép-Európában elég ritka. A nagyáruházláncok fejlesztésével párhuzamosan csökken az önálló kisboltok száma és piaci részesedése.

Tökölön is komoly mérlegelés előzte meg a fejlesztéseket, mert a Képviselő-testület pontosan ismeri és mérlegelte is a várható változásokat. Azonban a verseny nemcsak az üzletek, hanem a települések között is erős és kíméletlen. Számunkra kedvezőbb, ha ez a beruházás itt Tökölön, s nem Halásztelken vagy Szigetszentmiklósra épül meg.

Dönthettek volna az elutasításról is, csakhogy akkor az megéppül az út másik oldalán, szigetszentmiklói vagy halásztelki területen és a bevételi lehetőségektől elcsúszhat Tököl. A helyi adóbevételek megszerzésében különböznek Szigetszentmiklós, Dunaharaszti, Halásztelke vagy Tököl lehetőségei. Az M0 autópálya közelsége sok munkahelyet és magas adóbevált eredményez az autópálya vonalában.

A jövő év lesz az önkormányzatok legnehezebb éve, de a fejlesztésekről nem mondunk le. Takarékos működés, új beruházásokból adódó bevételnövelés, pályázatok a recept a talpon maradásra.

Megszorítások ide vagy oda, ott, ahol

milliárdos helyi adóbevételekkel számolhatnak, nem lesz gond a jövőben sem. A városok súlya és önállósága a pályázatoknál is versenyelőnyt jelent. Tököl állja a sárat, s bár a helyi adó bevétel mértéke nem mérhető az említettekhez (hogy Százhalombatta 13 ml Ft-os költségvetését ne is említjük), a lehetőségek megteremtésében és kihasználásában felvesszük a versenyt.

86 millió forint a városközpontra

A KMRFT 86 mFt-ot ítelt meg Tökölnek a „városközpont” beruházás megvalósítására. A Mester u. – Piac tér – Kossuth L. utca közötti terület a tervek szerint új parkokkal, járdákkal, zöldfelületekkel kisvárosi arculatot teremt. A tehergépkocsik, nehézgépjárművek elterelésével szinte sétáló utcai hangulat alakulhat ki. A pályázat sikere utáni öröm kétszeres, hiszen kezdetben Tököl, illetve a hozzánk hasonló nagyságú települések nem is szerepeltek a pályázati kiírás tervében. A települési összefogás az, hogy a Fejlesztési Ügynökség megfogadta az észrevételeket, lehetővé tette a pályázat beadását Boda Iлона tervező, aki családi kötődése révén személyes ügyének tekinti a tervet, a rendkívül rövid határidőre is látványos anyagot készített.

Szennyvízelvezetési és tisztítási projektek

KEOP-1.2.0/1F

A TÖKÖLI SZENNYVÍZTISZTÍTÓ TELEP
KAPACITÁSBŐVÍTÉSE ÉS TECHNOLÓGIA
FEJLESZTÉSE

ELŐZETES MEGVALÓSÍTHATÓSÁGI TANULMÁNY

GESZTOR: TÖKÖL VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

A projektnél az Európai Unió támogatásával, a Kohéziós Alap támogatásával valósul meg.

46 mFt támogatást kapott a szennyvíztisztító bővítése

Tököl gesztorságával Halásztelek és Szigethalom közösen pályázott. Az elkészülő tervek remélhetőleg megalapozzák a kb. másfél milliárd forint összegű beruházási pályázat sikerét is. Az első forduló sikere erősíti reményeinket, de bizony addig még, hogy stílszerűek legyünk, sok víz lefolyik a dumára.

A tervező cég kiválasztása, a projekt menedzsment összeállítása, a kommunikációs és közbeszerzési feladatok s a könyvvizsgáló cég megtalálása mellett a legnagyobb feladat a tulajdonos önkormányzatok társulási megállapodásának a tető alá hozása, s Szigetcsép, Szigetújfalu bevonása.

Él még a remény a GAMESZ épület tetőtéri bővítésére

és átalakítására beadott pályázatban. A beruházás lehetővé tenné a Gyerekjóléti Szolgálat kulturált elhelyezését. A pályázati anyag a tervek megvalósítását mintegy 42 mFt-ban jelöli meg. A Képviselő-testület 4,2 mFt saját forrás biztosítását vállalta, ehhez 37,8 mFt megítélésben bízunk.

Elutasították a Csépi úti Szivárvány Óvoda felújítására, tetőtéri bővítésére készített pályázatot

A 70 mFt körüli beruházást a város képtelen saját forrásból megvalósítani. A további pályázati lehetőségekre készülve azonban a legsürgősebb belső munkák egy részét 7,5 mFt nagyságrendben elkészítjük. Már most folyik a gyerek illetve felnőtt mosdók és zuhanyzók felújítása a bontás után a vízvezeték cseréjét elvégezték, a burkolással folytatják a munkát.

Zarándoklat és szentmise az Anna-kápolnánál

Több évszázados hagyományt elevenítettek fel a katolikus tököli hívek július 26-án, szombaton.

Negyed hatkor indultak el gyalogosan zarándokmenetben a gáton. A katolikus templomtól a kápolnáig tartó utat Radnics Zoltán tököli származású kecskeméti paptanár vezetésével végig énekelte, imádkozta a mintegy ötven hívő.

A szabadtéri misék megszokott helyszínén már közel kétszázan várták a csoportot. Az egyházi énekkar vezetésével áldott hangulatú szentmisét celebráltak Radnics atya és paptársai.

Az elgondolkodtató prédikáció gondolataim sokáig töprengthettek a híves, mert a Nietzsche-i tagadástól: „Isten halott”, bizony nem könnyű eljutni az "Isten bennünk van" bizonyosságáig.

Kellemes nyári este a Prekovaccal

Megkegyelmezett az időjárás a zenei sorozat szervezőinek. Délután még esett az eső, est 8-ra azonban már finom nyári, Duna illattal teli levegő várta az érdeklődőket a Millenniumi Parkban. No és a Prekovac Együttes. A zenekar nevében Ágics István és Jozskin János köszöntötték a hallgatóságot. Hamisítatlan tököli, illetve horvát, dalmát dallamok szólaltak meg hangszereiken. A budakalászi zenészekkel megerősített csapat összeszokott, profi hangzású muzsikája még a lábukat is megmozgatta. A hallgatóság közül a bátrabbak, elsősorban a hölgyek méltósággal járták a kólót. A hangulatos belső tér; a megvilágított templommal a háttérben, szinte idilli hangulatúvá tette a koncertet.

Szent István nap, magyar megmaradás

Gyönyörű, napsütéses idővel jutalmazták az égiek az augusztus 20-ai szabadtéri szentmise híveit. Papp László plébános úr hagyományos szertartás szerint a szentmisét követően áldotta meg az új kenyeret, s szentelte meg a bort. A több mint 200 hívő meghitt agapé keretében beszélgetett, emlékezett Szent Istvánról, az idősebbek egykori tököli ünnepekről. Bizonyára sokakban megmaradt a legörömtelibb nemzeti ünnep méltatása. A sikeres magyar és katolikus megmaradás napján a gyász és a bukás szomorúsága nélkül büszkén emlékezhetünk valamennyien.

Nemzeti és nemzetiségi hagyományok a Summerfesten

Tököl jóhírét vitték szerte a világba azok az együttesek, amelyek részt vettek a Summerfest programjában. Így foglalta össze gratulációját Mucsi János, a Duna Művészegyüttes vezetője a gálaműsor köszöntőjében.

Szólt arról is, hogy biztatóan alakul az általa vezetett Duna és a Halász László által vezetett Tököli Délszláv Táncegyüttes közötti együttműködés.

Ezt bizonyította a két csoport Timéziai vendégszereplése is, melynek igen nagy sikere volt.

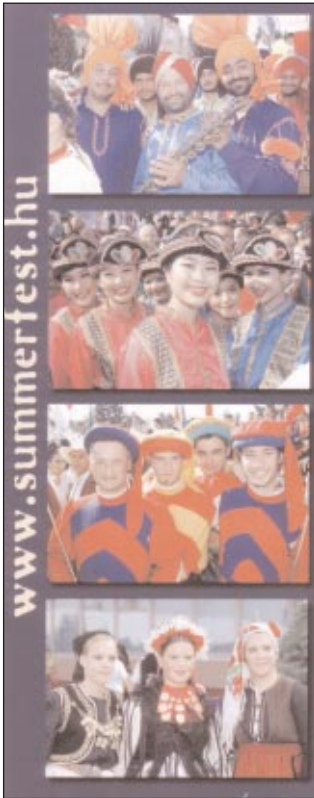
Szólt arról az érdekes küldetésről is, amely itthon a nemzetiségi hagyomány megjelentetésében külföldön a magyar folklór bemutatásában jelentkezik. Hoffman Pál polgármester köszöntőjében utalt a kezdetekre, a Szent Istváni eredményekre. A mindenki által ismert ünnepi üzenetek helyett a gyarapodás, a teljesítmény, az összetartozás gondolataira fűzve megemlékezett.

Tököl fejlődő, gyarapodó város, amelyet a közösségei, rendezvényei mint a Summerfest

tesznek összetartozóvá. Örömet fejezte ki a fiatalok nagy érdeklődése miatt, s annak a reményének adott hangot, hogy életre szóló élményekkel gazdagodnak. Büszke tököli felnőtteké válnak. Személyes köszönetét fejezte ki Halász Lászlónak, s minden segítőnek és támogatónak.

A hosszú útról érkező vendégek remek hangulatú estekkel gazdagították a programot. A folklór gálát mint eddig is, számtalan más program színesítette.

Nagykorúak lettünk...

2008. júniusában a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Tököli Csoportja 18. gyermeknyaraltatását szervezte és valósította meg. A tököli lakosok talán évről évre emlékeznek az ősz táján megjelenő kis cikkekre, mely arról tudósít, hogy egy csapat lelkes felnőtt 30-35 gyerekkel elmegy Tihanyba, hogy e gyermekek számára egy felejthetetlen balatoni nyaralást varázsoljon. Szó szerint varázsoljon, hiszen aki egy csipetet is belelát e készülődsébe, vagy részt vett benne segítőként, az tudja, hogy milyen nagy szervezési, gyűjtési munka van mögötte. Köszönet ezért mindazoknak, akik a hosszú évek folyamán segítettek bennünket, akár anyagilag, akár természetbeni adománnyal, akár azzal, hogy szabadidejükből áldoztak a rászoruló gyermekekre.

Az emberi életben, s egy szervezet életében is 18 év nagy idő, egy generáció felnőtt. A Máltai Szeretetszolgálat 1989-es magalakulása idején mi voltunk lelkes fiatalok, s gyermekeink óvodás, kisiskolás korúak. Mára felnőttek. Óhatatlanul felteszi az ember magának a kérdést: jól neveltem-e, át tudtam-e adni gyermekeimnek, ami fontos az életben? (pl. a másokkal törődést, az áldozatkészséget?)

Amikor az idei nyaraláson körbenéztem, pozitív választ tudtam adni erre a kérdésre, hisz a mi gyerekeink, s évfolyamtársaik, barátaik a kísérő felnőttek. Valamit megéreztek abból a csodálatos érzésből, hogy jobb adni, mint kapni. S hogy a gyermekek hálások mindezért. S ha nekem jó sorom van, elgondolkozhatok azon, hogy segítsen-e, felkaroljam-e azt, aki

nek nem adtak lehetőségek, vagy nem tudott élni vele, mert nem látott normális mintát az életében. (Mert azt ugye egyikünk sem gondolja, hogy van esélyegyenlőség?) S érdekes módon ettől az adományozástól nemhogy szegényebb lennék, hanem gazdagodom lélekben, szeretetben, ami örömet hoz a mindennapjaimba.

Öröm volt tehát látni ifjainkat, adjon nekik a jó Isten erőt, kitartást, s kívánom, ne szűrjenek bele a hétköznapiakba, soha ne veszítsék el hitüket, hogy jót tenni érdemes és megéri (nem csak a túlvilági mérce miatt).

Most pedig hadd soroljam azokat, akik évek óta hűségesen segítenek minket anyagilag is, köszönet érte még egyszer: Isten áldása legyen munkájukon:

Tököl Önkormányzata, Szigetmobil Kft. – Szilágyi János, Beton Epag – Bagi István, Benkovics Antal – Dumagép,

Megyeri Richard, Szilágyi Simon, Dr. Szilágyi Cecília, Malaczko Péter, Guthné Schneider Mária, Tomicsek János, Kőszéri Gyula, Ágics Szilvia – kozmetikus, Tresser Teréz, Hajker Bt, Áchin Jánosné – Marica Vasbolt, I.J. Bt., Bagyó Márton és Szilágyi Pál méhészek, Ziti fagyizó, Sárác Ágnes, Sovány András, Schneider Anikó, Zsoldos József, Ágics Péter (Kanyara), Török Csaba, s többen, kik nem járultak hozzá nevük nyilvánosságra hozatalához, valamint idős nénik, akik süteményt sütöttek a gyerekeknek.

Tisztelettel:

Máltai Szeretetszolgálat Tököl

„Étizedes barátság” horvát nyelvi tábor

2008. 06. 30. – 07. 07. között megrendezésre került a Tököli Általános Iskola és a Zágrábi Precko Általános Iskola közötti diákcseres program keretében, a horvát nyelvi tábor.

Helye: Tököl-Visegrád

Résztevők száma: 22 zágrábi tanuló, 2 felnőtt kísérő, 20 tököli tanuló, 3 felnőtt kísérő. A két iskola szakmai találkozóján részt vett testvériskolánk igazgatója, Zágráb város Oktatási Bizottságának képviselője, valamint a Horvátországi Pedagógiai Intézet szakmai irányítója.

A táborozás során megvalósult programok: **Visegrád**
Június 30. 13.00 órákor találkozás vendégeinkkel

Időutazás őseink korában - íjászat

Július 01. Ismerkedés Visegrád történelmi emlékeivel
Bobpálya – bobozás

Július 02. Városnézés Esztergomban
Strandolás

Július 03. Strandolás Esztergomban

Július 04. Túra a környező hegyekben
Délután utazás hajóval Budapestre. Esti programok: nyelvi játékok, daltanulás, sportjátékok.

Tököl

Vendégek szállása Halászelken, diákotthonban.

Július 05. Kirándulás Budapestre
Parlament látogatás
Ebéd a McDonald's-ban

Állatkerti séta

Július 06. Dél előtt úszás a Tököl városi Uszodában

Ebéd a családoknál

Délután lovas kocsiszás a tanulók részére
Szakmai találkozó a két iskola vezetői, tanárai és a vendégek részvételével.

Este vacsora a tanulók és a meghívott vendégek részvételével.

A program megvalósítása előtt tájékoztattuk a szülőket és a tanulókat a Magyar Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítványtól kapott támogatásról.

A megvalósult programok hozzájárultak a horvát nemzeti kisebbséghez tartozó tanulók nyelvi kultúrájának fejlesztéséhez. A két iskola közötti szakmai találkozót a következő tanév oktatási feladataihoz.

Köszönjük a program megvalósításához nyújtott anyagi támogatást.

Dobóczy Józsefné szervező

Négy Nemzet Tábora Lengyelország, 2008. augusztus

A „Négy Nemzet Tábora” idén nyáron Lengyelországban, Pszczyňa városában került megrendezésre. Gyerekeink körében az érdeklődés, szokás szerint, most is nagy volt, alig várták, hogy újra találkozhassanak német, horvát és lengyel barátaikkal.

Vendéglátóink érdekes, változatos programot állítottak össze, az időjárásfelelőssel azonban nem mindig voltak jóban. /Néhányszor bírógépig áztunk./

A polgármesteri fogadás után Pszczyňával ismerkedtünk, jártunk a vadsparkban, a mini skanzenban, és a történelmi belvárosban.

Kirándultunk a Beszkidekben, a téli sportok és hegymászók paradicsomában.

Voltunk több száz éves, ma már csak a látogatók miatt üzemelő, kizárólag szűk vízi úton bejárható aranybányában, Megcsodáltuk Wieliczka, ahol több órát barangoltunk a föld alatt, megdöbbentő mélységben. Sétáltunk Krakkó utcáin, de a Vável-t most sikeresen védelte tőlünk az ősi sárkány. A tóparti vízi centrumban mi voltunk a legjobb evezősök, de röplabdában sem maradtunk alul.

Minden csoport bemutatta a saját városát, országát... Nagy sikerrel zártuk a „Magyar Nap”-ot, amelyen angol és német nyelven meséltünk hazánkról és városunkról. Megismertettük a tábor lakóit Tököl történelmével, az itt élő emberek életével, szokásaival. Megtanítottunk nekik egy magyar mondókát és egy dalt, melyeket azután a búcsúesten el is énekelt az egész tábor.

A búcsú megint nehéz volt, így mindenkinek alig várja a következő találkozást jövőre, Németországban.

Horgászverseny 2008

A Barátság Horgász Egyesület idén is megrendezte hagyományos horgászversenyét augusztus 9-én. Az érdeklődés óriási volt, a nevezéseket július 31-ig adhatták le a jelentkezők. Két kategóriában - felnőttben 42, gyermekben 5- összesen 47 versenyző mérte össze tudását. A hat órai gyülekezést eligazítás, regisztráció, helysorsolás követte. Egy kis "melegítő" bevétele után etetés következett, majd 7 30 -tól 11 30-ig a várva várt verseny.

A sikeres halfogás érdekében a verseny hetének elején 10 q pontyot telepítettünk

a Bányatavakba. Az idő haladtával innen is onnan is jöttek a hírek a szép halfogásokról. Akinél kapás sem volt, egy kicsit savanyúnak találta a szőlőt. A kifogott pontyok mérlegelése folyamatos volt, majd a halak visszakérültek a tóba (a kifogott nem-es halak közül a sikeres horgászok csak 1 példányt vihetek haza). A verseny végén a fogások összesítését követően eredményhirdetés következett. Ekkorra már elállt az egész délelőtt szemerklő eső is.

Az eredmények igazolták a haltelepítés hasznosságát. Mindkét kategóriában az I.-II.-III. helyeztet, valamint a legnagyobb és a legkisebb hal kifogója részesült elismerésben. A díjazottak gazdag tárgyjutalmak vagy vásárlási utalvány közül választhattak.

A jutalmak mellett oklevél és érem illette a sikeres (és szerencsés) horgászokat. Az elismeréseket Hoffmann Pál Polgármester Úr és a HE vezető adták át. Felnőtt kategóriában

I. Cziráki István lett a „mesterhorgász” 22,80 kg-os eredménnyel, II. Ágics Antal, III. Kiss István

Gyermek kategóriában I. Makula Péter, II. Gereben Gábor, III. Rozgics István

A nagyon jó hangulatú nap egy gasztronómiai meglepetéssel folytatódott. A természet lágy ölné megsokszorozódik az ember étvágya, így óriási sikere volt Tóth Lajos mesterművének a lábszárpörköltnek, amit egy sör kíséretében a kifejezetten ilyen célokra vásárolt sörsátrakban kényelmes asztalok mellett élvezte a fogasztottunk el.

Élményekben gazdag szép nap volt.

Ráckevei Károly HE titkár

Tököli sikerek a Lovas Fesztiválon

Tizenhat éve építette a Tököli Lovasklub a Képviselő-testülettől használatra kapott Vásártéri pályát.

Tizenhat év minden tapasztalata benne volt a verseny szervezésében, s a tagok lelkesedése is régi maradt. Háts lovak, népi fogathajtás, kettes fogatok mérték össze tudásukat. A színvonalas küzdelmeket több száz néző szurkolta végig, s a helybeli ismerősök biztatása mellett a vendég hajtók teljesítményeit is megtapsolták.

A legnagyobb tapsot a leköszönt elnök, Szabó Károly kapta, aki mosolygva vette át a régi-túj elnök Marlyn András és Hoffman Pál kezéből a díjakat.

A teljes eredménylistát később természetesen közzétezzük.

Gratulálunk a szervezőknek, köszönjük a batárságból Tökölön versenyző fogathajtók megjelenését.

Jövőre, együtt, ugyanitt!

Tököli Lovas Napok eredményei

Népies fogatok

- I. Nagy Mihály
- II. Marlin László
- III. Müller János
- IV. Firmigel György
- V. Vizslai Mihály
- VI. Katona György

Szinkronhajtás

Egyesfogatok

- I. Szabó Károly
- II. Marlin András
- III. Müller János

Kettesfogatok

- I. Zámbo István
- II. Gnyálin János
- III. Ágics Antal

Vadászhajtás

Egyesfogatok

- I. Dragovics András (Kofás)
- II. Müller János
- III. Szabó Károly

Kettesfogatok

- I. Semlyén Attila
- II. Erdődi Sándor
- III. Zólyomi László

Akadályhajtás

Egyesfogatok

- I. Szabó Károly
- II. Dragovics András (Kofás)
- III. Müller János

Kettesfogatok

- I. Vadócz Zsolt
- II. Kovács Zoltán
- III. Vida Károly

Összetartozás és érdekvédelem

Sok megoldandó feladattal, sok-sok örömmel a hátunk mögött telt el ez a tíz év. Idézzük most fel néhány percben ezt az eltelt időszakot:

1998. július 17-én alakultunk meg 41 fővel. Nagyon sok segítséget kaptunk az induláskor, még a Tököli Tükör hasábjain is beszámolhattunk alakulásunkról.

Itt köszönmém meg Hoffman Pál polgármester Úrnak az induláskor nyújtott segítségét.

2001. decemberi közgyűlésen elfogadtuk, hogy önálló közhasznú egyesületté alakultunk, mely szándékunkat a Pest Megyei Bíróság 2002. január 3-án határozatával törvényesítette.

Egyesületté alakulásunkban és közhasznú szervezetté válásunkban sokat segített, itt volt és itt van velünk Dr. Vass Lucia alpolgármester asszony, akinek itt is köszönmém segítségét.

Jelenleg 263 fő tagunk van. 2 fő pártoló tagunk: Farkas Mónika és Csucsia Péter. Tagjaink többsége tököli lakos, de van Szigethalomról 6 fő, Dunaharasztról 3 fő, Halásztelekről 1 fő, Szigetcsépről 1 fő, Makádról 3 fő tagunk.

Egyesületünk jogi személyiséggel rendelkező közhasznú társadalmi szervezet, tevékenységünk: egészségmegőrzést, betegségmegelőzést, gyógyító-, egészségügyi-, rehabilitációs, szociális, családsegítő, nevelést, oktatást, ismeretterjesztést és képességfejlesztést segítő, kulturális, mozgásfogyatékos gyermekek és ifjúsági személyeket támogató, a fogyatékos emberek emberi és állampolgári jogait védő, sportolását segítő tevékenység.

Egyesületünk célja a működési területén élő mozgásfogyatékos (mozgássérült, mozgáskárosodott) emberek szociális biztonságának, rehabilitációjának, önálló életvitelük, emberi és állampolgári jogaik érvényesülésének elősegítése, érdekeinek védelme, érvényesítése, képviselése, életminőségük javítása, az egyéni erőfeszítések összefogásával és a társadalmi környe-

zet anyagi tevőleges és erkölcsi támogatásával.

E cél érdekében egyesületünk:

- felméri a működési területén élő mozgáskorlátozottak helyzetét,
- figyelemmel kíséri és segíti az állami és társadalmi rehabilitációs tevékenységet,
- elősegíti és szervezi a mozgássérültek piHENését, üdülését, szabadidejük kulturált, társas kapcsolatok kialakulását eredményező eltöltését,
- segít az érdekvédelemben,
- a mozgáskorlátozott személyek részére anyagi támogatást nyújt,
- segít a munkaalkalmak megteremtésében,
- szorosan együttműködik a települési önkormányzattal, a polgármesteri hivattal, a háziorvosi szolgálattal, a családsegítővel,
- együttműködik a mozgáskorlátozottak és más rokkantak helyi szervezetével és a külföldi sorstársakkal.

Kapcsolataink:

kapcsolatban vagyunk a környező települések összes mozgáskorlátozott egyesületével: Szigethalom, Szigetcsép, Dunaharaszti, Halásztelek, Makád, Dunakeszi, a dunaharaszti nyugdíjas klub tánckarával, a szigetalmi nyugdíjas kóruossal, városunk önkormányzatával, a hivatali dolgozókkal, kiemelten a titkárság és a műszaki iroda dolgozóival, a Szociális és Egészségügyi Bizottsággal, Érsekújváron a testvéregyesülettel. MEOSZ összes tagegyesületével

Egyesületünk gazdálkodása:

Bevételeink:

az állami, önkormányzati költségvetésből kapott támogatások, a tagok által befizetett tagdíjak, a különböző pályázatok útján elnyert támogatások, MEOSZ támogatások,

felajánlások,

a jövedelemadó 1 %-ból felajánlott összegek.

Kiadásaink:

működési célú kiadások, adminisztrációs, bank-, postaköltségek. Egyesületünk gazdálkodása szabályos és a jogszabályoknak megfelelő.

Továbbképzések:

Rendszeresen részt veszünk a MEOSZ által szervezett, dr. Derera Mihály által vezetett budapesti és siófoki képzéseken.

Ezekon a továbbképzéseken Dr. Mihály Alajosné és jómagam vettünk és veszünk részt.

Eredményeink: 180 főnek segítettünk, intéztük el:

- a lakáscélú támogatást,
- a gázbevezetést,
- az akadálymentesítést,
- a segélyek kiutalását,
- a méltányossági nyugdíjemelést,
- a közlekedési támogatás folyósítását,
- a gépkocsi kiutalását.

Segítünk továbbá a gyógyszerkiváltásban, az orvoshoz szállításban és a bevásárlásban.

Itt szeretnék köszönetet mondani segítőinknek:

Metka Lajosnének,
Marics Istvánének,
Szákács Istvánnének,
Dr. Mihály Alajosnének,
Bucsek Istvánnének
Svorcek Győzőnének,
Dollár Icanak,
Ferencné Etuskának,
Fésűs Endrénének
és a vezetőség összes tagjának.

2005-ben Tököl Város Képviselő-testülete Egyesületünket Tököl Egészségfejlesztésért és Szociálpolitikájáért kifejtett kiemelkedő munkájáért Tököl Településért Emlékéremben részesítette.

Programjaink, rendezvényeink:

Havi rendszerességgel tartjuk klubszerű összejöveteleinket, minden hónap 3. szerdáján. Ilyenkor köszöntjük névnapos és születésnapos tagtársainkat.

Aranylakodalma 4 párnak volt:

Bosnyák Sándor és nejeének,
Nyeverecz László és nejeének,
Zsurzsucz István és nejeének,
Rencs József és nejeének.

Gyéántlakodalma 3 párnak volt:

Vukov Miklós és nejeének,
Barcs János költő és nejeének,
Tündér Lala és nejeének.

Egy esküvőt is tartottunk: Kállai József és felesége mondta ki a boldogító igent előttünk.

Ezeken a lakodalmakon a Polgármesteri Hivatalból érkezik az anyakönyvvezető, és előtte mondják ki a párok az igent, a házasságuk megerősítését. Köszönet érte Dragovics Magdolna és Szilágyi Gergelyné Ica anyakönyvvezetőknék.

Vendéglátással és műsorral köszöntjük az ünnepeket.

A műsorban, a fellépők között vannak:

- Mocsár Árpád – örökös zenésztünk,
- horvát óvodások,
- a Szárny-nyitogató Művészeti Iskola diákjai,
- a Rác Férfikórus,
- Halász László igazgató úr,
- Dunaharaszti Nyugdíjas Klub tánckara,
- a Szigethalmi Nyugdíjas Kórus,
- cigánytáncosaink Szilágyiné Erzsikével
- végül, de nem utolsósorban egyesületünk tagjai versekkel, énekekkel.
- További rendezvényünk az esélyegyenlőségi nap, mely egész napos rendezvényünk, és
- a hagyományos karácsonyi ünnepségünk, sok-sok örömmel, szeretettel, ajándékkal.

Végül zárásként szeretném megemlíteni segítőinket, támogatóinkat név szerint is:

Hoffman Pál polgármester úr,
Dr. Vass Lucia alpolgármester asszony,
Tököl Város Önkormányzata,
Fikó István vállalkozó,
Lerner János vállalkozó,

Dunagép Zrt,
Ágics Péter (Kanyara),
Fiatalkorúak Büntetés-végrehajtási Intézete,
Dr. Balázs Ilona fogorvos,
Árkocsevics Simon gazdálkodó,
Tomicsek János vállalkozó,
Kirc József vállalkozó,
Gergényi Erzsébet virágkötő,
Halász László, a Művelődési Ház vezetője és dolgozó,
Füle Sándor vállalkozó,
Tököli gáztöltő állomás,
Szalai Tüzép,
Lakótelepi, Duna utcai ABC,
Szárny-nyitogató Művészeti Iskola,
Horváth óvoda,

és név nélkül minden kedves segítőnek köszönöm.

Köszönöm a figyelmet.

Tököl, 2008. 07. 23.

Csurcsia Mátyásné
Tököl Mozgáskorlátozott Egyesület
elnöke

HÁROMÉVESEK LETTÜNK!

Polgárórség a lakosság szolgálatában

Köszönjük a leköszönő elnökség munkáját (Ágics Péter, Balogh János, Zimonyi András, Kugler Endre, Szabó károly, Dragovics András/markec, Vági Tibor), és gratulálunk az újonnan megválasztott vezetőknek (Ágics Péter, Ágics István, Ferenc László, Marics László Ráckevei Károly, Szummer Antalné, Zimonyi András).

2005. október 10-én, mintegy 30, a lakóhelye biztonságáért tenni akaró lakópatríótá megalapította a „Tököli Polgárórség”-et Hoffman Pál polgármester úr kezdeményezésére.

Az önkormányzat ügyeleti helyiséget és egy használt kisteherautót biztosított a szolgálat megkezdéséhez. A képviselő-testület évente megszavazott egy bizonyos összeget, akadtak szponzoraink, cégek és magánszemélyek, valamint a tagjaink tagdíjainak befizetéséből próbáljuk a felmerülő üzemanyag és más költségeinket finanszírozni.

Sokan tévedésben vannak, mert azt hiszik, hogy a polgárőrök fizetést kapnak. Ez teljesen téves, mert mi fizetünk tagdíjat. Tagjaink között megtalálható a 18 évestől a 72 évesig minden korosztály. Mindenki azt teszi, amit korához és erejéhez, idejéhez képest megtehet. Van több olyan tagunk, aki hajnalban elindul a munkahelyére, késő este hazáér; majd szolgálatba lép és reggel újra dolgozni megy a munkahelyére.

Feladatunknak tekintünk szinte minden előforduló eseményt, problémát, ami a törvényes lehetőségeinkbe belefér.

A város lakossága mindig számíthat ránk, elérhetőek vagyunk a nap minden szakában az alábbi telefonszámokon: 06/30-621-2483 és a 06/30/621-2484. Hívjanak minket bizalommal, ha számukra szokatlan, gyanús dolgot észlelnek, ha orvoshoz kell hívni, ha egy kilo kenyeret kell hozni a boltból, stb...

Az öreg autó helyett egy új autót vettünk részletre, amellyel sikeresebben tudunk a feladatoknak megfelelni. Bizonyosan sokan találkoztak már a járőrautókkal a város több helyén. Segítünk az iskolásoknak biztonságosan átkelni a gyalogátkelőhelyen a Pesti

úti lakótelepnél, rendszeresen járőrözünk a temetőnél, de ott vagyunk olyan helyen is, ahol igazán nem vagyunk szem előtt, de figyelünk és biztosítjuk a lakosság nyugalma. Ha szükséges, a polgárőrök összefogva, saját gépkocsijukkal is megjelennek a feladat ellátására.

A rendőrséggel is látunk el közösen szolgálati feladatokat, éjszakai megfigyeléseket. 2008. november 10-én tartottunk tisztújító közgyűlést, ahol a résztvevők újválasztották az elnököt, Ágics Péter személyében és a hat tagú vezetőséget. A létszámunk 100 fő körül mozog. Akadtak közöttünk alkalmatlanok is, ezeket ki kellett zárni, és akadtak olyanok is akik azt hitték, elég ha belépnek, igazolványt kapnak és azután nem kell szolgálatot adni és tagdíjat fizetni. Őket is kizártuk. Továbbra is várjuk a tenni szándékozó, a város nyugalmaért és biztonságáért időt és felelősséget vállaló, főleg fiatalokat, de korra való tekintet nélkül mindenkit szeretettel várunk sorainkba. Jelentkezni lehet Ágics Péternél a polgármesteri hivatalban szemben a „Peti bolt”-ban, illetve a Tököli Polgárórség telefonszámain: 06/30-621-2483, 06/30-621-2484.

A tevékenységünk költségekkel jár. Fizetni kell a gépkocsi részleteit, az üzemanyagot, telefont, ruházatot, stb... Mivel a Polgárórség térítésért közvetlenül nem vállalhat munkát, ezért tisztelettel kérjük a város polgárait, a területünkön működő üzemek, vállalkozók anyagi segítségét, a lakosság hozzájárulását. Pénzadományait az általunk kibocsátott csekken fizethetik be. A csekkek megtalálhatók a Postán, a Takarékszövetkezetnél, a Polgármesteri Hivatalban és a „Peti bolt”-ban kihelyezett ládikában. Kérjük a Tisztelt adózókat, hogy adják a 1%-át ajánlják fel a Tököli Polgárőr Egyesület részére. Minden mértékű adományt köszönettel veszünk. Szolgáltatásainkkal továbbra is szeretnénk elérni, hogy lakóhelyünkön csökkenjen a betörések száma, javuljon a lakosság biztonságérzete, a közbiztonság.

Ágics Péter, a Tököli Polgárőr Egyesület elnöke

Tökölön berreg a Danuvia

A tradíciókban oly gazdag Danuvia márkanév szerves része a magyar ipar- és technikatörténetnek. A Danuvia latinul Dunát jelent mely szimbolizálja az erőt a mozgást és összeköti az európai népeket. Az élet, a motorozás minden területén jelen volt a Danuvia. Használói kedvelték, szívesen használták mindenre, ami lehetséges, és sok olyasmire is, ami mai szemmel teljesen képtelenség. Sorozatgyártás csúcspontján napi 100 darab motort gyártottak és adtak el a hazai piacon, és még ennél is többet a KGST piacain. Használták munkaeszköznek, közlekedési eszköznek, tekintették szenvedélynek, és versenyeztek is vele. Krossz változata számos hazai és nemzetközi versenyt, és bajnokságot nyert, a gyorsasági sportban a forgótárcsás verseny Danuvia vitte a prímet, az akkor még létező túra versenyeken egész Danuvia-klubok értek el szép eredményeket. Ezek a folytatásra érdemes hagyományok markánsan jelentek meg a kor sajtóiban is.

A nehéz motorkerékpár gyártás gyakorlati megvalósításával 2000-től foglalkozunk egyedülként Magyarországon.

Terveinknek megfelelően, 2008-ben, nyolc évvel a gyakorlati munka megkezdése után, a projekt a megvalósulásához érkezett, ami a gyártás megindítását is jelenti. Ez a rendszerváltás óta az egyik legnagyobb járműtechnológiai áttörés, mivel a méltán világhírű magyar motorkerékpár-ipar újraéledését jelenti. A to-

vábbiakban vázlatosan áttekintést adunk a projektről.

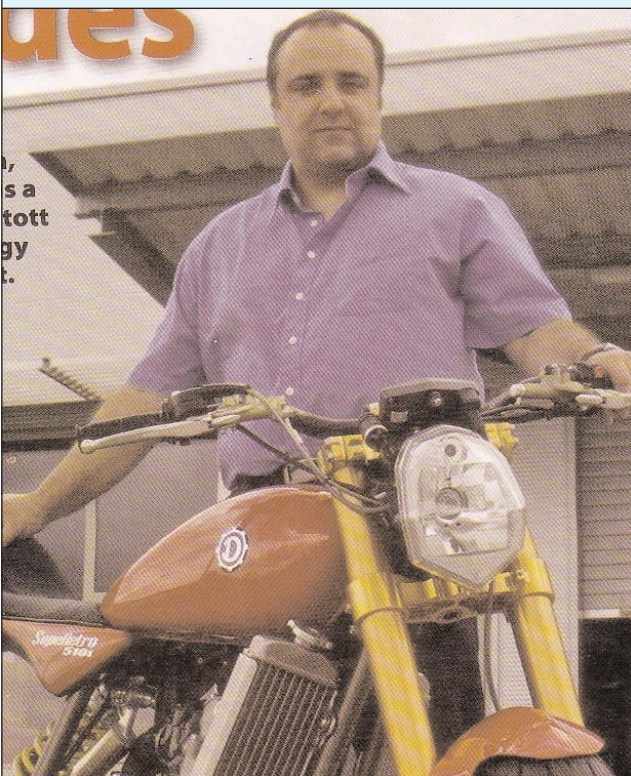
Ezen márkanév alatt több nagy nemzetközi siker is született, a motorkerékpár versenyzés legkülönbözőbb ágaiban (gyorsasági, krossz). Továbbá ezeket a motorokat a világ több táján értékesítették (Kelet-Európa, Kanada, USA (Danuvia whitej, Anglia stb.), ahol kialakult piaccal rendelkeztek. A múltban több mint 157 000 darab készült belőle.

A fentiek lehetővé tették, hogy a Danuviát a motorkerékpár iparban érdekelt vállalatok egyenrangú partnerként kezelik, melynek eredményeképpen számos elismert világcéggel kapcsolatban állunk.

Világszerte megfigyelhető, hogy egyre több régi márkát újítanak föl (Benelli, Indián, Norton, Mondial, MV Augusta, Münch, Triumph, Laverda, Moto Guzzi, MZ, stb.), ebből látszik, hogy a vásárlók egyre nagyobb érdeklődést fordítanak a nagy múltú, egzotikus márkák felé. 2004 májusától, Magyarország az Európai Unióba való csatlakozásával a Danuvia ugyanazon feltételekkel rendelkezik, mint bármely más európai gyártó.

Az alábbiakban néhány fényképet talál a már elkészült és a fejlesztés alatt álló típusokról.

Vladimir Kovacevic ügyvezető Danuvia Motor Craft Kft.
e-mail: info@danuvia.hu, www.danuvia.hu, tel.: 06/70-420-3201

**Egyedi bútorok készítése
és lapszabászat**

Fa-Fer 2001 Kft

Lerner Ferenc
ügyvezető

Cím: Tököl, Csépi u. 79.

Tel.: 06-30-919-6035

A bagdadi tolmács

Tomin Sándor

Talán különös, de abban, hogy a magyaramerikai **Tomin Sándor** Irakba kerüljön, a legnagyobb szerepe egy szovjet embernek, a Lenin néven elhírestült Vlagyimir Iljics Uljanovnak volt. Tomin ugyanis a középiskolában egyszer nem tanulta meg a bolsevik forradalmár életéről szóló olvasmányt, és egyest kapott oroszórán. Ez annyira feldühítette, hogy a következő hónapokban átrágta magát Tolsztoj Háború és béke című regényének eredetijén. A hosszú, szótá-rozással eltöltött délutánokon aztán rákapott a nyelvtanulás ízére, később nyelvtanár lett, majd tolmács, úgy-hogy tényleg csak az a kérdés, mi lett volna belőle, ha annak idején nem tör ki a Nagy Októberi Szocialista Forradalom. A válasz egyszerű: ugyanez.

Édesanyja sváb volt, édesapja délszláv, ő viszont csak magyar szót hallott otthon. Pedig nagy kár: Ahogy valakinek hallása van, esetleg hajlékonyabb az átlagnál, úgy volt neki valami megmagyarázhatatlan érzéke a nyelvhez. Mint mézbe a legyek, úgy ragadtak a fejébe a szavak, ragozások, igeidők. Gimnazistaként angolul olvasta J. D. Salinger könyvét, a Zabhegyezőt, az országos orosz nyelvi versenyen döntős lett, és jutalomutazásra vitték - az NDK-ba. Azért a Szovjetunióba is eljutott, csak később, angol-orosz szakos egyetemistaként. Ez már az élet iskolája volt. Moszkvában a Trapper farmert száz rubelért árulta, egy Levi's árából Buharába kirándult, egyéb szabadidős tevékenységeiről pedig álljon itt csupán a szikár tény, miszerint a nyelvgyakorlatra küldött nyolcvanfős társaságból mindössze helen voltak fiúk.

Miután Tomin Sándor lediplomázott, egy nyelviskolában tanított, és szép lassan rájött, hogy a szocializmus, legyen bár emberarcú, soha nem ér véget. Akkor fogta magát, elutazott Hollandiába, és kint maradt. A menekültszállás felé menet Tomin néhány labdát pattogtató kenyaival találkozott. A kenyaik rögtön focizni hívták, és ő már tudta, jó helyre került. Két évet töltött végül Hollandiában, de később is, ahányszor csak az országra gondolt, jóleső melegség járta át.

Minden szép volt tehát, és jó, Tomin Sándor mégis fogta magát és átköltözött az Egyesült Államokba. A mennyből egy kisebb fajta pokolba került. Hartfordnak hívták ezt a poklot, egykor a nyomtatás központja volt, és itt élt Mark Twain is. A dicső múltból azonban kevés maradt: Tomin alagsori lakásának falán golyónyomok látszottak, a közeli gimnáziumból marihuánaital szállt, és negyvenötös bicepsz nélkül nem volt tanácsos este az utcán andalogni. Ő elhatározta, hogy kitör innen. Honosította a diplomáját, oroszul tanított, és egy sor munkába belevágott: mosogató egy haléteremben, pincérkedett a GP Morgan Hotelben, telefonosként dolgozott egy telemarketinggel foglalkozó cégnél, igaz itt csupán két órát töltött, mielőtt felmondott volna.

Végül a szerencse sietett a segítségére. Miközben a helyi iskolában oktatott, rábukkant álmai állására. Az amerikai hadsereg tolmácsokat keresett, és Tomin, aki időközben megszerezte az állampolgárságot, sikerrel jelentkezett. Amikor már épp arra gondolt, ha még egyszer gázálarcot kell húznia, üvöltöni kezd, Magyarországra vezényelték, a Tászaron állomásozó amerikai katonák mellé.

Még ketten voltak rajta kívül magyar származásúak az alakulatban. Ok lettek a Goulash Brothers, a gulyás testvérek, akikről

még dalt is költöttek a többi tolmácsok. Tomin a laktanya protokollosztályára került. Ő fordított, ha magas rangú vendégek érkeztek, vagy ha az amerikaiak utaztak a Honvédelmi Minisztériumba, ott volt szoboravatásokon, megbeszéléseken, és kísérte azokat a polgármestereket, akik arra voltak kíváncsiak, milyen az élet Tászaron.

Az élet az SFOR-nál egyébként nem volt unalmas, ami nem csoda, hisz a kávéban hét dollárért árulták a finnek az Absolut vodkát. 2002-beri aztán Tomin megragadta az első kínálkozó alkalmat és Boszniába kérte magát. A katonák Tuzlától északkeletre, Ugljeviknél állomásoztak, bár ők csak Camp Uglynak, azaz Ocsmány Tábornak hívták szálláshelyüket. Az amerikaiak az oroszokkal közösen járőröztek. Ők egy Humvee-ban ültek, az oroszok egy BTR 80-ban, és úgy viselkedtek, mint egy Kusturica film hősei: lopott tüzemanyagot árultak, szabadidejükben pedig a tábor szennyvesztőjében horgásztak.

Még valamit csináltak az oroszok, ittak, mint a kefekötő. Az amerikai hadsereg ugyan a zéró tolerancia elvét alkalmazta az alkoholfogyasztásra, ám a szövetségesekkel járőröző egységgel ki-

vételt tettek. Tominék egy kártyát kaptak, amely az esetleges ellenőrzéskor igazolta, hogy ők mintegy a fegyverbarátság szerves részeként isznak az oroszokkal. Nem ivott persze mindenki: a csapat tagjai naponta sorsot húztak, ki rúgjon be a járőrtársakkal, mert azt a tempót, amit azok diktáltak, nem lehetett bírni. Tomin most értette meg azt a mondatot, amit Tászaron mondott neki búcsúzóul az egyik őrmester: remélem, nagy májad van. Egy évig sem bírta. Visszatért Tászara, ám az ottani laktanyát nemsokára bezárták. Tomin akkor Kazahsztánba ment, a Chevron olajvállalat ottani tele-

pére tolmácsnak. Nem gyűjtött rá, tapasztalatairól pedig könyvet írt, mely napló formában meséli el a nikotínfüggőséggel vívott harcát, amely mögött alkalmi háttérként ott feszül a kazah közelmunkások fordulatokban gazdag élete.

Ám túlságosan megszokhatta az egyenruhát, mert nem sokkal később az Irakban állomásozó amerikai csapatokhoz jelentkezett: Ez azért erős volt; Tomin; aki szerette a rendet, a tisztaságot, és Genfnél keletebbre csak ritkán érezte jól magát, a tökéletes káoszba csöppent. Por volt, zaj, az utakon birkák közlekedtek, és szinte lehetetlen volt eligazodni a rengeteg fegyveres között. Tomin először a bagdadi állatkert egyik oldalépületében lakott, majd az amerikai követségnek is szállást adó elnöki palota udvarára költözött egy lakókocsiba. Reggelente Szaddam Húszéin medencéjében úszott, ahol a sávokat az amerikaiak madzagra erősített pillepalcokkal jelölték ki.

Tomin a helyi tolmácsok vezetője lett, és hogy ne unatkozzon, szabadidejében németül kezdett tanulni. Tulajdonképpen azt tette, amit mindig és mindenhol, Budapesten, Utrechtben, még abban a borzalmas Hart-fordban is: szótározott, a ragozást gyakorolta, és újságcikkeket próbált magának lefordítani. Talán ez a sorsa, jutott eszébe, miközben a német híreket olvasta. Hogy valaki mond egy szót, ő pedig ezt a szót elmondja egy másik nyelven, vadidegen embereket köve így össze, mint valami híd két távoli partot.

És hiába érezte, mennyire patetikus a hasonlat, azokon a kibírhatatlan bagdadi délutánokon mégis kísértette a gondolat: híd ő, ami nélkül nincs fogalom, nincs élet, nincs semmi.

Véleményösszesítés

A Polgármesteri Hivatal a Pesti úton lakók ellátására, javítása érdekében az ott élők véleményét kérte a Minerva 2006 Kft. üzletközpont építése vonatkozásában. A több mint 70 vélemény értékelése és az észrevételek összesítése után kerül testület elé a javaslat a beruházásról.

Megakadtak a tárgyalások a HÉV támogatásáról

Kocsis István új vezérigazgató a HÉV és az agglomeráció kapcsolatának újragondolását vetette fel. "Miért ne fizethetnének" a HÉV vonal menti települések, hangzott a kérdés, amelyet az érintettek azonnal visszautasítottak. Hoffman Pál támogatja Gémesi György gödöllői polgármester állásfoglalását, mely szerint a helyközi közlekedés állami feladat az agglomerációban ezt a főváros a HÉV biztosítja, de ezért állami támogatásra jogosult. Nincs feladatunk a HÉV-vonalak fenntartásában, és visszautasítunk minden olyan törekvést, amely a működtetés költségeinek egy részét az agglomeráció településeire kívánja hárítani.

Helyszíni bejárás

Az önkormányzat megbízásából Házi Imre szakértő vett részt azon a bejárásán, amelyen a Hidrokrakk tüzem és Hidrogén-gyár 3. telepítés helyszíneit mutatták be. Állítások szerint az elkészült terjedés számítások és vizsgálatok szerint Tököl, Érd, Ercsi városok területét nem érinti ezen területek levegő minőségét nem befolyásolja, arra kedvezőtlen hatással nincsen. Tisztázandó a tököli imissziós mérőállomás sorsa, s ha mobil mérőbusz vásárlására sor kerül, annak használata.

Elutasítás másodfokon

A Pest Megyei Bíróság a Tököl, Szigetszentmárton, Szigetcsép, Szigetújfalu keresetét Százhalombatta várossal szemben. Az 1986. óta tartó perben a környezeti bírság megosztása a tét, azonban erre a bíróság nem kötelezte Százhalombattát. Hiába a tények a kibocsátott szennyezésről, s arról hogy az érintett települések a hatásterületen belül vannak, a konkrét mérések, mutatók hiánya a bíróság szerint megerősítette az elsőfokú, Ráckeveén hozott döntést.

Sikeres az üdülési csekk

Közel 2 millió ember jut évente üdülési csekk által nyújtott pihenési lehetőséghez Magyarországon. A tököli uszoda is megteremtette a feltételeit a "fizető csekk" fogadásának. A szolgáltatással egészség megőrzés, betegség megelőzési célokat szeretnének elérni úgy, hogy közben remek kikapcsolódást szereznek. A kormányzat bizonyos tevékenységi körök szűkítését tervezi reméljük, hogy az úszás és uszodai pihenés, rekreáció nem esik áldozatává a változtatásnak.

Röviden

Utca elnevezések

Nevet kaptak az új utcák a Pesti úti lakótelep mellett, és a Csépi út melletti családi házas övezetben. A hely szelleméhez és hagyományainkhoz igazodva választották a névadókat.

Így kapott Mansfeld Péter, Nagy Imre, Pongrátz Gergely és Maléter Pál utcát a volt szovjet bázis egykori területén, s Szent István, Szent Margit, Szent Gellért, Szent Imre, Hunyadi János és Kapisztrán János utcát a Csépi út mellett.

Kiszámíthatóbb tököli rendezvények

A Képviselő-testület tavasszal döntött a közösségek támogatásáról, s az év elején a költségvetésben biztosította a nagyrendezvények költségeit. A jövő évi rendezvényekre hasonló nagyságrendű, 15-20 mFt mértékű támogatást terveznek. Mint Hoffman Pál elmondta, olyan elképzelésen dolgoznak, amely hosszabb távra kiszámíthatóvá tenné a rendezvények finanszírozását, bár a ciklus első évében megítélt támogatás az inflációval történő éves emelés már jó alapot jelent. Hasznos lenne egy szisztéma a civil szervezetek és egyházak rendezvényeinek rangsorolása és közvetlen támogatására, valamint az, ha már az előző év vége felé garantálható lenne a város pénzügyi segítségével.

Művészeti iskola: élet-halál harc

Meddig csökkenthetik a fejkvótákat? Ez foglalkoztatja az intézmények vezetőit, akik nehéz éven vannak túl. Az iskolák 10 %-a megszűnt, akik maradtak egységes alapkövetelmény rendszer szerint tanítanak. Folyik a tízéves tantervek felülvizsgálata. Anyagilag tehát nem rózsás a helyzet, különösen ha arra gondolunk, a kezdeti közel 70 ezer forintos tanulónkénti támogatás mára 40 ezer forintra csökkent.

Az önkormányzat támogatása nélkül képzelenség lenne megfelelő színvonalú munkát végezni - mondják a vezetők, s hozzátézik, a szülők költségviselő képessége is kimerült már. Folyamatosan készítik a pályázatokat, s abban bíznak, aki tisztességesen, jól dolgozik, annak nem lehet félnivalója.

Az Új Magyarország Fejlesztési Terv Iskola és Óvoda Felújítási Programjára adott be pályázatot a város. A Csépi úti Szivárvány Óvoda 70 mFt beruházási igényét (tetőtér ráépítés, belső munkálatok, világítás, tornaterem, eszközvásárlás, udvar kialakítás) elutasították. Így az óvodába a saját forrásként megjelölt 7,6 mFt felhasználására van lehetőség. Ebből a pénzből megkezdődtek a vizesblokk felújítási munkálatai. Információink szerint ötszörös túljelentkezés volt. A regionális fejlesztési tanácsok 253 intézményt juttattak forráshoz.

Szentek és hősök

Tököl Árpád-házi eredetűre gondolva Árpád-házi szentekről és a magyar történelem két török elleni kiváló hadvezérérről, Hunyadiáról és Kapisztrán Jánosról a város másik területén a Csépi út mellett születtek új utcanevek. Az 1956-os forradalom hőseiről nevezett el négy, eddig névtelen utcát a képviselő-testület.

Maléter Pál sorsának tragikus összekapcsolódása Tököllel mindenki előtt ismert, csakúgy mint Nagy Imre és Mansfeld Péter az a 16 évesen halálraítélt fiatalember, akit megvárva 18. életévének betöltését akasztottak fel a Kádári megtorlás időszakban.

Elvitte a válság a buszmegállókat

A város megteremtette a lehetőséget, hogy reklámbevételek ellenében új buszmegállókat telepítsenek Tököltre! A megváltozott gazdasági körülmények visszaközörségre készítettek az ajánlattevő céget, nyilván a bizonytalanná vált hirdetési bevételek miatt.

Kompromisszumos paraméterkönyv

A Csepel-szigeten nem okozott gondot a paraméterkönyv elfogadása.

A HÉV és VOIÁN változások életbeléptetését hosszú, kemény egyeztetések előzték meg. A települések mellett, a Pest Megyei Közgyűlés Elnöke, Szűcs Lajos is megtett mindent a "kompromisszumos paraméter" könyv megalkotására. Megtakarítási igényeket kellett lakossági igényekkel, megszokásokkal egyeztetni.

Nagy eredmény, hogy drasztikus változások nem következtek be, s fontos, hogy az utas tájékoztatás is megfelelő időben megvalósult. A menetrendek összehangolásában van még feladat, s az esti és hétfői járatok tapasztalatait is figyelembe kell venni, ha javítani akarnak a helyzeten.

Új helyen a Rendőrség és a Védőnői Szolgálat

Kiseb feltűjtést követően az ÉNY-i épületszárny szobái irodai helyiségként funkcionálnak., Az épület DK-i szárnya kihasználatlan volt. A közelmúltban lefolytatott egyeztetések alapján született az a döntés, hogy ebben az épületszárnyban tudunk helyet biztosítani a régi egészségházból lévő védőnői helyiségcsoportnak, valamint a Fő u. 112. szám alatt található rendőrsnek. Az átcsoportosítás energia-takarékossági szempontból lényeges, hiszen a régi egészségház épületében található fűtési rendszer nem szakaszolható, a védőnői helyiségekkel együtt a megüresedett háziorvosi rendelőket is fűteni kellett. A TSZGK épülete az új rendeltetési egységek betelepítésével 100 %-ban kihasznál.

Az átalakítási munkák befejeződtek, az épületrész átadása december elején megtörtént.

ÉLŐ LESZ A HOLTÁG

Jövő év végétől megkezdődhet a Ráckevei Duna-ág vízminőségének javítása

Hamarosan lezárul a Ráckevei Duna-ág vízminőségének megújítását célzó európai uniós projekt tervezése, így 2009 novemberétől megkezdődhet a munka. Öt év múlva az összehangolt intézkedések eredményeként ismét kitisztul, fürdésre is alkalmassá válik a víz a ma elhanyagolt Dunaágban, újjáéledhet a holtág élővilága, a beruházások nyomán fellendülhet a víziturizmus, az idegenforgalom a kitűnő adottságokkal rendelkező, a kikapcsolódásra ideális lehetőségeket nyújtó partszakaszon.

A Vízügyi és Környezetvédelmi Központi Igazgatóság (VKKI) megbízásából az ÖKO Zrt. 2007-ben kezdte meg a 22 települést érintő, négy lépésből álló projekt tervezését.

A Ráckevei (Soroksári) Duna-ág – RSD – 58 kilométer hosszú, a főmeder mellett 32 kilométernyi mellékág található. Vízforgalma mesterségesen szabályozott, vízgyűjtőterülete körülbelül 1800 négyzetkilométer. Növényzete, élővilága az állóvizekéhez hasonló, botanikai értékét a természetvédelmi védettséget élvező úszólápok – a vízen úszó álszárazföldek – jelentik. A Csepel-szigetet a keleti oldaláról határoló mellékág sokoldalú hasznosítást tesz lehetővé, a főváros közelsége értékes üdülőtérülletté avatja, a három evezős-pálya a sportot, a gazdag élővilág a horgászatot kedvelők számára vonzó ma is. Az utóbbi időben azonban a holtág vízminősége a fenntartási munkák elmaradása, a vizet közvetlenül

– a vízgyűjtő területeken át közvetlenül – elérő szennyezőanyagok mennyiségének növekedése, a korlátozott vízmennyiség-szabályozási lehetőségek miatt sokat romlott. Az uniós támogatással megvalósuló projekt célja éppen ezért a szennyezés csökkentése, a mederben leülepedett szennyező iszap eltávolítása, a holtágak és a mellékágak revitalizációja.

Az előkészítő munka során a szakértők számos lehetőséget vizsgáltak, több lehetőséget dolgoztak ki, elkészítik a szükséges megvalósíthatósági tanulmányokat, a terveket, a támogatáshoz szükséges pályázati dokumentációt. A szakértők négy lépésből álló projektet határoztak meg a cél elérése érdekében.

Kotrás és iszapelhelyezés

A felmérések szerint a mellékágakkal együtt a Ráckevei (Soroksári) Duna-ágon 8,5 millió köbméter iszap kotrására van szükség, és ebből 6 millió köbmétert el is kell helyezni. A meder felmérése során kiderült ugyanis: a holtág ökológiai állapota rosszabb a vártnál: a nádasok előtti parti sávoknál leülepedett iszap is rossz állapotú, ennek az eltávolítása is elkerülhetetlen. A tervek szerint a kicotort iszapot nagyobb tárolókban kell majd elhelyezni - korábban ugyan szó volt arról, hogy több kisebb, úgynevezett zagyvatárolót használhatnának fel, ám ez a part felparcellázottsága miatt nem megvalósítható. A kotrás a számítások szerint 19-24 milliárd forintba kerül majd (a költségek a tárolók kialakításától is függnek). A kotrás eredményeként csökken az iszaptól visszaforduló szennyezőanyagok mennyisége, nő a Duna-ág víztérfogata, ami egyben annyit is jelent, hogy az ezután bekerülő szennyezőanyagok is jobban felhígulnak majd. A tervek szerint a munkálatok 2010-ben kezdődhetnek, és három évig tartanak majd.

Szennyezőanyagok kivezetése

A parti sáv mintegy 9 ezer üdülőjéből évente 432 tonna károsanyag kerül közvetlenül a vízbe. A szennyvíz-elvezetésére négy változatot dolgoztak ki a szakemberek, a legolcsóbb 3,5, a legdrágább – voltaképp a terület teljes csatornázását jelentő – változat 7,4 milliárd forintba kerül a jelenlegi számítások szerint. A várhatóan már jövőre megkezdődő, és 2012-ben befejezni tervezett beruházás eredményeként a Ráckevei (Soroksári) Duna-ágban újra lehet majd fürdeni.

Dél-pesti szennyvíztelep tisztított szennyvizének átvezetése a Nagy-Dunába

A Dél-pesti szennyvíztelep tisztított vize is évente ötezer tonna szennyezőanyagot visz a mellékágba. A tervek szerint a vizet a Nagy-Dunába vezetik át. Összesen négy terv-változat készült el, három ezek közül olcsóbb (6,5-7 milliárd forintba kerül nyomvonalról függően), de kisebb szállító-kapacitást tesz lehetővé. A negyedik (8,8 milliárd forintba kerülő) változatban alagútíttással vezetnék át a vizet, így a dél-pesti záporkiömlő csapadékvizének egy részét is a Nagy-Dunába lehetne terelni. Ha a munkálatok jövő nyáron elkezdődnek, 2011 őszére elkészülhet az átvezetés.

Uj tassi vízleeresztő műtárgy létesítése

A tassi vízleeresztő az 1956-os nagy árvíz során rongálódott meg, emiatt jelenleg is korlátozott a mellékág vízátengedése: jelenleg 35 köbméter a leengedő kapacitás miközben a megfelelő vízminőség biztosításához 50 köbméterre volna szükség. Az új vízáteresztő megépítésével a megfelelő vízszint a korábbiaknál jobban biztosítható, az átengedési kapacitás bővülése javítja a vízminőséget, lehetőséget ad a szennyezett víz - és a bekerülő a csapadék - gyorsabb eltávolítására és fokozza a víz oxigénellátottságát is. Az új vízáteresztőre is több terv-változatot dolgoztak ki. A különbség elsősorban a terület-igénybevételben – a magánterületek, vagy védett természeti értéket jelentő területek érintettségében –, illetve a megvalósítás és üzemeltetés kockázataiban jelentkezik. Az új vízleeresztő a jelenlegi számítások szerint 3,2-3,7 milliárd forintba kerülne, és 2012 júniusában adnák át.

Késik az M0 déli szakasza

Az M3-ast a 4-es főúttal összekötő gyorsforgalmi út megnyitása ettől függetlenül megkeseríti az M0-s már amúgy is zsúfolt déli szektorában közlekedők életét. Az eddig a Hungária körúton közlekedő kamionoknak az a hányada ugyanis, amely a sztrádaavatás előtt a Lágymányosi hídon keresztül jutott el az M1-esre és az M7-esre, mostantól biztosan az M0-st használja majd. Ez azt jelenti, akár napi több ezer gépjármű ahelyett, hogy Dél-Budán áthajtva okozna torlódásokat, a déli szektor forgalmát növeli majd. Mindezt akkor, amikor a környűri M5-ös autópályájától az M7-es érintésével az M1-esig vezető 29 kilométerének egyes szakaszain az átlagos napi forgalom már eddig is meghaladta a 98 ezer járművet. Ami hozzávetőleg húsz százalékkal több, mint a kétszer két szűkített forgalmi sávú M0-a elméleti kapacitása.

De az M0-s legrégebbi, déli szektorában újabb csapást jelent, hogy az M6-os is becsatlakozik: a Vegyészertől épített, és már két és fél éves csúszásban lévő hiányzó 11,4 kilométeres szakaszának avatása után Nagytéténynél a dunaiújvárosi sztráda is rákapcsolódik a csonka környűrire. A forgalmi szakértők szerint ez azzal járhat, hogy a keleti és a délnyugati országrész között közlekedő több ezer gépjármű is az M0-s déli szektorában próbál majd ájtutni.

Hosszabb távon kizárólag az M0-s déli szektorának bővítése jelenthet megoldást. Ezzel azonban az illetékesek elkéstek: az útszakasz kétszer három sáv plusz irányonként egy-egy leállósávú autópályává bővítéséből eddig csak a tervek készültek el. A beruházás közbeszerzési eljárása az ígéretek ellenére hónapok óta várat magára. Ha az építkezés egyszer megkezdődik, a munkálatok idején a meglévő pálya egy részét is lezárják. Folyamatok lesznek a terelések, és az építkezéshez alapanyagot szállító kamionok is erre közlekednek majd. Ami minden valószínűség szerint rendszeres dugókhoz, az útszakasz járhatatlanná válásához vezet majd.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Születések:

2008. év május–november hó

Kovács Zalán	2008. május 29.
Amin Anna Viktória	2008. június 02.
Józsa Levente Lajos	2008. június 16.
Horváth Ármin	2008. június 19.
Kalácska Levente Zsolt	2008. június 21.
Pásztor Kata	2008. június 26.
Varga Zsófia	2008. június 27.
Lőrincz Csenge	2008. június 30.
Lakatos Szofi	2008. június 30.
Koncsár Örs	2008. július 03.
Botos-Müller Laura	2008. július 03.
Bíró Enikő	2008. július 12.
Pelek Noémi	2008. július 14.
Szabó Viktória	2008. július 16.
Machibya-Kovács Joachim	2008. július 25.
Ébner Julianna	2008. július 29.
Janik Orsolya	2008. július 30.
Lénárt Zoé Patrícia	2008. július 31.
Vörös Péter	2008. augusztus 05.
Glázer Balázs	2008. augusztus 10.
Szűcs Lili Natália	2008. augusztus 11.
Varga Botond	2008. augusztus 13.
Lukács Ákos Benjámin	2008. augusztus 16.
Malaczkó Réka	2008. augusztus 16.
Jancsik Flávia Enikő	2008. augusztus 25.
Benkovics Alíz	2008. augusztus 30.
Koszorú Boldizsár Attila	2008. szeptember 04.
Tasnádi Annaléna	2008. szeptember 13.
Kiss Csongor Levente	2008. szeptember 14.
Kiss Áron László	2008. szeptember 17.
Oravecz Kitti	2008. szeptember 17.
Kovács Kitti	2008. szeptember 23.
Kelemen Csaba	2008. október 1.
Pataki Napsugár	2008. október 1.
Marcsa Fruzsina	2008. október 2.
Marcsa Szófia	2008. október 2.
Kovács Réka	2008. október 3.
Balla Bíborka	2008. október 7.
Sebők Nilla Viktória	2008. október 8.
Varga Petra Rebeka	2008. október 10.
Sebők Petra Luca	2008. október 16.
Fodor Vivien Ramóna	2008. október 19.
Molnár Erzsébet	2008. október 20.
Péter Franciska Adrienn	2008. október 25.
Darók Bernadett	2008. november 2.
Kálmán Kinga	2008. november 5.
Obermajer Jázmin	2008. november 8.
Kovács Hanga Veronika	2008. november 11.
Truczko Balázs	2008. november 13.
Tóth Hanna Anita	2008. november 14.
Kiss Balázs	2008. november 16.
Percz Zsombor	2008. november 27.
Brázda Patrícia Fanni	2008. november 29.

Halálosetek:

Mihály Sándorné sz. Hagymásy Klára Irén	élt (84) évet
Vrancsik Tibor	élt (40) évet
Rákosi József	élt (49) évet
Kovács Emil Ferenc	élt (57) évet
Kovács Imre	élt (24) évet
Bodogán Ferenc	élt (93) évet
Prágai Sándor	élt (67) évet
Vukov Jeromosné sz. Marics Lucia	élt (84) évet
Eszenyi Ferenc	élt (87) évet
Kertész Jánosné sz. Halász Mária	élt (90) évet
Hanczik Józsefné sz. Ferenczy Mária	élt (93) évet
Ábrahám Erika	élt (43) évet
Kovács Dezső Lászlóné sz. Németh Ildikó	élt (53) évet
Bruszt Jánosné sz. Gergics Mária	élt (76) évet
Farcas László	élt (78) évet
Szeredi Józsefné sz. Kovács Erzsébet	élt (88) évet
Bátyi Zoltán	élt (57) évet
Csizmadi István	élt (71) évet
Ragó Pálné sz. Szabó Mária	élt (80) évet
Vászin Antal	élt (81) évet
Kerekes Béla	élt (58) évet
Csiszér Béláné sz. Sánta Aranka Klára	élt (81) évet
Palásti József Istvánné sz. Magyar Zsófia	élt (73) évet
Kokány Pál	élt (79) évet
Bonhardt István	élt (60) évet
Kolonics Józsefné sz. Saas Julianna	élt (81) évet
Kacséra Imre	élt (69) évet
Bogdány László	élt (60) évet
Mészáros Istvánné sz. Ritter Borbála	élt (81) évet
Kapocs Ferenc	élt (67) évet
Tóth Lajosné sz. Bednaries Rozália	élt (80) évet
Kecskeméti János	élt (75) évet
Kovács Marietta Erzsébet	élt (62) évet
Király Csabáné sz. Acsai Mária	élt (66) évet
Sohajda Balásné sz. Horváth Mária	élt (59) évet
Beck Ferenc	élt (67) évet
Farkas Józsefné sz. Gyöngyösi Mária	élt (83) évet
Madár Antal	élt (82) évet
Deák Antal	élt (72) évet
Biró József	élt (54) évet
Reich Józsefné sz. Pásztor Ilona	élt (81) évet
Balinszky Józsefné	élt (76) évet
Rákosi József	élt (49) évet
Borbély Lajosné sz. Krifka Amália	élt (81) évet
Romsics Zoltán	élt (33) évet
Bodogán Ferenc	élt (93) évet
Nagy Katalin	élt (45) évet
Tóth Istvánné	élt (74) évet
Bruszt Jánosné sz. Gergics Mária	élt (76) évet
Hári István	élt (53) évet
Polgár József	élt (63) évet
Szöllősi László	élt (77) évet
Szegfű János	élt (85) évet
Németh Gyula	élt (72) évet
Áschin Sándor	élt (83) évet
Dubovszki Rezső István	élt (82) évet

Pandur János	élt (66) évet
Eisemann Ferencné sz. Lászlóvári Magdolna	élt (86) évet
Dr.Mihály Alajosné	élt (88) évet
Mihalik Béla István	élt (86) évet
Pernyei Károlyné	élt (85) évet
Ványi József	élt (72) évet
Ványi Józsefné sz.Tóth Éva	élt (71) évet
Németh Jánosné sz. Haszon Terézia	élt (74) évet
Péter Lajosné sz. Vörös Ilona	élt (90) évet
Deák Ferenc	élt (66) évet
Vasas Mihályné	élt (58) évet
Dragovics József	élt (66) évet
Bacsó Sándor	élt (47) évet
Felszeghy Ádám	élt (82) évet
Almási Istvánné	élt (56) évet
Joszkín Oszkár	élt (45) évet
Radnics Gergely	élt (68) évet
Jankovics István	élt (88) évet
Jónás József	élt (51) évet
Fritz György Józsefné sz. Plausin Mária	élt (66) évet
Vaslaki Lajos Ferenc	élt (90) évet
Szekernyés Ilona	élt (70) évet
Törteli Péter	élt (63) évet

Házasságkötések:

Pongrácz Csaba és Vass Mária	2008. május 28.
Tolvai Tibor és Fülöp Katalin	2008. május 30.
Csurdi Attila és Angeli Anita	2008. május 30.
Bajusz Csaba és Víz Dorottya	2008. június 03.
Halász Zsolt és Kovács Csilla	2008. június 07.
Tömpos Zoltán és Predák Viola	2008. június 28.
Vida László és Burián Anna	2008. június 28.
Helgert Szabolcs Sándor és Biró Enikő Irén	2008. június 28.
Kovács Krisztián és Horváth Henrietta	2008. július 26.
Nyitrai László és Laktos Rebeka	2008. július 26.
Szabados Zoltán és Kardos Regina	2008. július 26.
Varsányi András és Farkas Renáta	2008. aug. 8.
Dusek Zoltán és Kollár Katalin Nikolett	2008. aug. 16.
Janoták Nándor és Kovács Éva	2008. aug. 16.
Varga Sándor és Jancsovics Szilvia Valéria	2008. aug. 23.
Szabó Károly és Kóczán Irén	2008. aug. 23.
Bolyki Sándor Krisztián és Dongó Annamária	2008. aug. 26.
Tóth Pál és Englert Klaudia	2008. augusztus 30.
Hegedűs Gábor és Szabó Ildikó	2008. szeptember 6.
Kovács Zalán és Mester Erika	2008. szeptember 6.
Marek Zoltán és Hankó Andrea	2008. szeptember 27.
Tábi Gábor Balázs és Farkas Mónika	2008. október 11.
Fehér Krisztián és Berta Bernadett	2008. november 15.

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik elkísérték utolsó útjára drága édesanyánkat

**EISEMANN FERENCNÉ
LÁSZLÓVÁRI MAGDOLNÁT**

A gyászoló család

Köszönet családom nevében mindazoknak, akik férjemet,

PANDUR JÁNOST

utolsó útjára elkísérték.

Pandur Jánosné

Tisztelt Támogatók!

Tököl Szociálpolitikai Lehetőségek Fejlesztéséért Létrehozott Alapítvány – közhasznú szervezet – Kuratóriuma köszöni a lakosság támogatását, és azt, hogy 2007-ban is éltek a lehetőséggel, és a személyi jövedelemadó 1%-át az Alapítvány számlájára rendelték utalni.

Az Önök támogatása eredményeként a 2007. évi befizetés **59.023 Ft** volt, mely felajánlás két hátrányos szociális helyzetű, súlyosan mozgáskorlátozott gyermeket nevelő család részére került kifizetésre egyenként 30.000 Ft-30.000 Ft összegben. A támogatás célja a gyermekek korai fejlesztésének elősegítése.

Kérjük, hogy az elkövetkező években is segítsék felajánlásukkal az arra rászorulókat. Tisztelettel:

Istvánovné Dragovics Magdolna, Alapítvány titkára

HIRDETMÉNY

Az Oktatási, Művelődési és Sport Bizottság a 2009. évi Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázatra benyújtott kérelmeket a Szociális és Egészségügyi Bizottság javaslata alapján elbírálta.

A megadott határidőre 25 pályázat érkezett be, ebből 24 db "A" típusú és 1 db "B" típusú pályázat. Tököl Város Önkormányzata mind a 25 pályázót támogatja, egy pályázat sem került elutasításra. A pályázók között 1.540.000,- Ft került szétosztásra szociális rászorultság alapján. A nyertes "A" típusú pályázók 10 hónapon keresztül, a "B" típusú pályázók 3 x 10 hónapon keresztül részesül havi 5.000,- és 8.000,- Ft közötti ösztöndíjban az Önkormányzat részéről.

Tököl, 2008. december 4.

*Bosnyák Simonné s.k.
bizottság elnöke*

Tököli Tükör előző számában megjelent: „Ismeri-e Tökölt?” feladvány helyes megfejtése:

- 1.) 1989. október 23.
  - 2.) Turul (Kerecsensólyom)
  - 3.) 1930.
  - 4.) BV Intézet
  - 5.) 2001
  - 6.) Feszty Masa
  - 7.) Gergics József, Gergics Flórián
  - 8.) Méregyháza
  - 9.) Országalma kettős kereszttel
  - 10.) Hősök-tere
  - 11.) 1968.
  - 12.) Koronás címer, Árpád-címer, Kossuth-címer és Tököl címer
- A megfejtéseket beküldők ajándékot kapnak (Tököl könyv, Tököl 56 könyv, Tököl egérpád és Tököl képeslap):
- 1.) ifj. Tásnádi Ferenc
2316 Tököl, Kossuth L. u. 25.
  - 2.) Patkó Tiborné és Patkó Gábor
2316 Tököl, Szentmiklósi u. 19.
  - 3.) Brugovics Erika
2316 Tököl, Viola u. 34.

Kézilabda csapataink eddigi szereplése a 2008/2009-es bajnokságban jónak mondható. Ez elsősorban a férfi felnőtt csapatunk jelenlegi helyezése és eredményei miatt jelenthetjük ki, hiszen egy fordulóval az őszi szezon zárása előtt 11 ponttal a hatodik helyen áll. Bár kicsit nagyobb koncentrációval a két gyengébb meccs megnyerésével a 4. helyen állhatna, ami viszont szenzációs eredményt jelentene.

Női csapatunk számszerű eredménye nem ilyen szép, hiszen hat ponttal a 12. helyen állunk, de a mutatott játék magában hordozza a tavaszi javítás lehetőségét.

Utánpótlás csapataink szereplése jól illeszkedik a kedvező összképbe. Sikertől el-
 érnünk, hogy a fiú csapatok immár teljes létszámmal vesznek részt a bajnokságban,

KÉZILABDA

A serdülő csapatunk jól helytáll a bajnokságban, az ifjúsági csapat a 2004-2005-ös bajnokság megnyerése után tavaly is bajnok lett és idén is a dobogóért harcol Viglasi Zsuzsa, az egykori kiváló válogatott gólvadász segítségével.

Visszatérve a serdülőkhöz, ahol a már korábban említett Pinizi Zoltán dolgozik, meg kell említeni, hogy az edző számát a legnagyobb erősítésnek ebben az idényben. „Pizi” az I. Ifjúsági Strandlabda FB magyar fiú csapatának vezetőedzője volt nyáron, és első helyezést ért el együttesével. Nálunk fiú és lányvonalon is dolgozik, olyan elköte-

kontinens tornán, soraiban hét tököli játékoskal. Tehát új tököli Európa bajnokok - Schuch Réka, Kovács Kinga.

Felnőtt csoportokkal kezdtem, azzal is fejezem be. Nagy volt a fluktuáció mind a férfi, mind a női együttesben. A férfiktól távozott Dabasra Dr. Kiss István, akivel mintegy 200 gól is elment tőlünk. Ő nem pótolható, de olyan játékosok érkeztek, akikkel a csapatjáték sokat erősödött, és nagy erősítés, hogy sikerült megtartani Varga Jánost, Varga Zoltánt, Kerekest és Bodrogit, akiknek sok helyről volt pénzes ajánlatuk, mégis minket választottak, mert szeretik csapatunkat. A lányoknál nagyobb változások történtek. Tavaly idény közben távoztam, mert kaptam egy visszautasíthatatlan ajánlatot egy NB I-es csapattól és a helyemre felkértem Berendi Antalt, aki egy országosan elismert jó edző. Szerződésem lejártával megköszöntem eddigi munkáját és visszafoglaltam pozíciómat a csapat élén. Sajnos be kell látnom, hogy nagyon rossz döntést hoztam, amikor ezt a kiváló szakembert kértem fel saját nevelésű csapatom vezetésére, mert nem vettem figyelembe, hogy antagonisztikus ellentét feszül köztük és Viglasi Zsuzsa között. Ez az ellentét sajnálatos módon a játékosokon csapódott le, úgyhogy ez vezetett ahhoz a helyzethez, hogy alapjátékosok hagyták el a hajót. A duruzsoló vagy egyéb visszhangok hatására olyan alapemberek távoztak, akikkel megfogadtuk, hogy amíg lehet együtt küzdünk. Nos így láttuk a nagykorúság határát átlépve, szülői támogatással ennyit ért az adott szó.

Minden távozonak sok sikert kívánok, remélem megtalálták számításaikat mind anyagi, mind sportszakmai szempontból. Mi küzdünk tovább, remélve, hogy tavasszal több embert tudunk megmozgatni, akik hangosan szurkolnak majd sikereinkért.

Kerekgyártó Zsolt szakosztályvezető

nem kell attól tartanunk, hogy büntető pontokat vonnak le a felnőtt csapattól. Serdülő szinten már egy-egy mérkőzés erejéig partnerei vagyunk ellenfeleinknek úgyis, hogy két-három évvel fiatalabb játékosok játszanak csapatunkban.

A sorok rendezésében nagy szerepet játszott, hogy Györfly Sándor amellett, hogy szót ért a játékosokkal, remekül motiválja a csapatot. Fontos változás, hogy beszállt a fiatalok képzésébe Hoffinan Pál, és sikerült „ideigazolnunk” Pinizi Zoltánt, aki a lányoknál is nagyon sokat dolgozik, de róla később.

Szükség esetén számíthatunk Ihász Bálintra, aki a felnőtt csapat játékos, de segít a serdülő csapatok versenyztetésében is. Ezen a helyen nem szabad megfeledkezni Balogh Jánosné Mariannról sem, aki hivatalosan a szakosztály gazdasági felelőse, de annál sokkal többet tesz. Óriási segítség a dolgok rendezésében, a serdülő és ifjúsági csapatok összetartásában és néhány szülő bevonásával, akiknek ezúttal is szeretnénk köszönetet mondani, a felnőtt csapat körüli szakmai ügyek intézésében.

A női utánpótlás csapatok eredményei az elmúlt évekhez hasonlóan nagyon jók.

lezett a sportág iránt, amilyen elkötelezetek voltunk már néhányan a tököli kézilabda családban. Szép jövő előtt áll.

A magyar női ifjúsági strandlabda válogatott is első helyezést ért el a nagyatádi

Fraditól a Jászberényig

Hét pont, de mi van mögötte – ez izgatja a szurkolókat. A tavasszal bravúros módon kiharcolt NB-II. tagság után a nyár tele volt optimizmussal.

Magabiztos csapat, egymásra talált játékosok és edző adtak alapot a reménykedésre: az új bajnoki évben nem lesznek kiesési gondjaink.

Nem így lett. A bízató előkészületi mérkőzéseket nem követték bajnoki győzelmek. A nyitányon az Ülői úton elveszített 6:2 vereség még papírforma volt, sőt a mutatott játék elismerést váltott ki a tévénézők százezreiben is. A folytatás után keservesre sikeredett, a csapat hiába szerzett idegenben 6 pontot, mert a hazai mérkőzéseken csak egy döntetlenre voltak képesek.

Ahogy az lenni szokott, megrendült a bizalom a bravúros bennmaradást irányító Gyimesi László edzőben, s néhány játékosról is kiderült, tartósan nem képesek a

másodosztály szintjén teljesíteni. A vezetés erőfeszítései nemcsak a bennmaradás, hanem a tisztességes helytállás feltételeiért folynak. Közös megegyezéssel szerződést bontottak Gyimesi Lászlóval, s új csapat építését tervezik. Ki kell mondani, a bennmaradás kiharcolása szinte lehetetlen.

Meg kell próbálni újra hosszútávra építeni. Olyan csapat kell, amelyikben a játékosok becsülettel küzdenek, s fejlődésük tartós NB-III. szereplést biztosít. Nagy utat járt be a szakosztály az elmúlt években, sporttörténelmet írtak az egyre magasabb osztályba kerüléssel. Látni kell azonban, hogy riválisaink (a kieső helyeken lévők is) a miénket kétszeresen meghaladó költségvetésből gazdálkodnak.

Ki kell használni a fellendülő utánpótlás nevelésben rejlő lehetőségeket. Még több energiát (és pénzt) kell fordítani a gyerekekre. Helyi és környékbeli fiatalok-

emberként nem mérlegeltek, maximálisan teljesítettek, s hosszú ideig feledhetetlen élményekkel gazdagították Tököl sportszerető közönségét.

Ki ne emlékezne még Gergényi góljára Makádon, Lakics fejlődésére a 93. percben Órbottyánban, Vejmola, Vánczó, Török, Radnics, Böröndi harcosságára, magával ragadó játékára.

Balázs Levente bravúros védései, Hamar zseniális labdái, Vejmola és Semsei technikai tudásuk alapján joggal példaképei a fiataloknak. A Fradi elleni bajnoki pontszerzés pedig kitörőhöz nem lehetetlen sporttörténelmi emlék.

Most elveszített meccsek vannak, nincs miben sütkérezni. De a város vezetői a csapat mellett állnak, s a szakosztály vezetői Nagy Bélaival az élen teszik a dolgukat.

A 2008-2009 bajnoki szezon-

ban befejeződik valami régi, s elkezdődik valami új.

Tököl-Vecsés 0-0 – Tököl, 250 néző, vezette: Kovács J. Z.(8) (Pánczél, Viszokai)

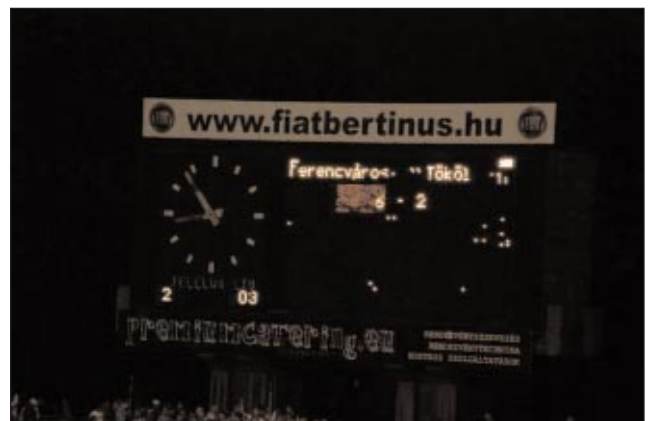
Erzsébeti SMTK-Tököl VSK 3-4 (1-4)
Gól: Szőke L. (2), Szabó G., illetve Gasparik A. (3), Semsei M.

Baktalórántháza-Tököl 0-1 (Palásti 84.)

ra építve kell stabil csapatot kialakítani.

Ezekben a kudarcosnak tűnő hetekben sem szabad elfeledni: az eddigi sikereket jó közösségek, korábban másutt futballozó Tököltre hazatérő kiváló labdarugók érték el. Az a magasság, amelyre eljutottak, magában hordozta a visszaesést, a kudarcot, sőt a személyes hátrányokat is. Igazi sport-

Sikeres tököli ritmikus gimnasztikázók

Az őszi ritmikus gimnasztika versenyeidényt, immár hagyományosan, a Pest Megyei Bajnokság nyitja, mely verseny fontos előpróba az országos bajnokság előtt. Ezen a versenyen 3 kategóriában, 6-6 korosztályban mérhetik össze tudásukat a lányok. A tö-

köli Ritmikus Gimnasztikázók a Törökbálinton rendezett versenyen sikeresen szerepeltek, hiszen 3 bajnoki győzelmet arattak!

Puskás Andrea edzőnő 16 tököli tanítványa indult a versenyen, közülük a legjobbak eredményei a következők:

„C” Kategóriában:

Gyermek/3. korosztályban:

I. helyezett Jakab Nóra, II. helyezett Árkocsevics Boglárka

Gyermek/2. korosztályban: V. helyezett Rozgics Viktória, VI. helyezett Rieger Fanni

Serdülő korosztályban: **I. helyezett** Jakab Rita, II. helyezett Kesztyűs Kitti, V. helyezett Kesztyűs Krisztina

„B” Kategóriában:

Gyermek/3. korosztályban: II. helyezett Áschin Margaréta, VI. helyezett Marlyin Bernadett

Serdülő korosztályban: III. helyezett Antal Lilla

Junior korosztályban: **I. helyezett** Sós Dóra

„A” Kategóriában:

Gyermek/1. korosztályban: II. helyezett Veres Lilla

Felnőtt korosztályban: V. helyezett Szokán Monika

A sors egyik kezével elvett, a másikkal adott...

Az olaszországi Nápolyban megrendezésre kerülő junior világbajnokságon 5 kontinens 43 országából 1350 versenyző indult. A 8 tatamin és 3 ringben megrendezett négynapos küzdelmeket a 43 országból érkezett közel 100 bíró vezette.

Mi történt előtte:

A világbajnokságon induló válogatottba, mint már azt gyorshírekben beszámoltunk, Wágner Vivien, Laszák Zoltán és Takács Péter képviselte egyesületünket.

A főpróbák sikerültek, mi történt a versenyen.

Wágner Vivien az elmúlt évek vb és Eb aranyérme után, idén még korosztályában nem talált legyőzőre és annak ellenére, hogy 16 évesen első éves juniorként érkezett a vb-re, érmet vártunk tőle. Szerencsére Vivi-t nem nyomasztotta az esélyesség terhe és megfelelő önbizalommal érkezett. Az idei évben már a felnőttek között is sok „skalpot” begyűjtő és felnőtt világbajnokságot nyert versenyzőnk, még a verseny elején azon kesereggett, hogy kiemeltként „csupán” a legjobb nyolc között kell küzdenie. Vivi szeretet volna sokkal több mérkőzést vívni, hisz győzni jött. Sajnos erre nem került sor, mert annak ellenére, hogy minden menetben több ponttal megnyerte első mérkőzésén, a bírók nem őt látták jobbnak. Az ellenfél egy ír lány volt, aki végül meg is nyerte a világbajnokságot. A reklamáció során átnézett pontozólapok érdekes ellentmondásokat mutattak, hisz a dél-afrikai bíró minden menetben a pontok felét látta a másik kettő kollégájához képest és volt olyan is, aki a blokkolt rúgásokat is megadott. A látható hibák ellenére, mivel nem történt műhiba, az óvásnak nem adtak helyet. A történeteket nehezen lehet feldolgozni, de ez még a legjobbaknak is meg kell tanulni.

Mindenesetre a videó felvételeket kielemezve, levontuk a tanulságokat és mivel a tehetség és a szorgalom meghozza eredményét, a jövő felé fordítjuk arcunkat.

Laszák Zoltán az elmúlt évben a legtöbbet

fejlődő versenyzőnk volt. A nyolc közé jutásért egy német ellenfél ellen nehezen kezdett, de a második menet közepétől és a harmadik menetben sikerült technikai és fizikai fölényt győzelemre váltani. Mérkőzés után megbeszéltük a tanulságokat és reméltük, hogy a következő osztrák versenyző ellen megszűnik görsös küzdelme. A következő osztrák versenyző rendhagyó mozgású és kellemetlen stílusú ellenfél kicsit zavarta Zoltán kibontakozását, de végül több fejrúgása és támadó harcmódorával szerzett több pontja miatt bízunk sikerében.

Eredményhirdetés után még az osztrák versenyző és edzője is meglepődött, mivel a 0:3-as eredmény felháborító volt. Az osztrák edző külön odajött és „elnézést kért” a bírói hiba miatt.

Takács Péter a tavalyi folyamatos light-contact Eb ezüstérme után három hónapot pihent. Az idei évben márciusban kezdte meg a munkát. Péter megerősödött és a súlya megnőtt, ezért nehezen indult az első félév, de végül magára talált és az idei évben a full-contact ring harcosok közé lépett. Az elmúlt két év „ring munkájában” bízva, úgy gondoltuk, hogy a hazai verseny lehetőségek mellett az idei világbajnokságon megmérjük felkészültségünket.

Tudni kell erről a szabályrendszerről, hogy itt a találatok végrehajtása teljes erővel történik, ezért ezek a harcosok a legjobbak közül kerülnek

ki. Ring harcosok a mai kor gladiátorai, ezért a legfelkészültebbek közé kell tartozni. Az év során sok ellenféllel sok mérkőzést vívtunk, de a sikerek ellenére, egy tisztességes helyállást, szerencsés sorsolás esetén néhány győzelmet vártunk. A ring világról azt kell tudni, hogy Magyarországon a kick-box full szabályrendszerekben napjainkban a középszínre tartozik. A keleti országok vezetnek a full-contact ranglistákat. Orosz, Kazahsztán, Lengyelország és sorolhatnám tovább azokat az országokat, akiket legyőzni nagy dicsőséget jelent.

Takács Péter ennek ismeretében, nagy izgalmal kezdett kazah ellenfelével. A jóval magasabb kazah versenyzőt végül minden menetben, magas pontaránytal és technikai fölénytel legyőzte. Nagy siker láttán megjött az önbizalom és a következő lengyel ellenfelét is fölényes 3:0-s pontozással győzte le. Jó volt látni, hogy nemcsak technikai és taktikai tudásával volt több, de fizikailag is fel vette velük a versenyt.

A elődöntő során persze megjelent a nagy „orosz medve”, egy nagyon erős orosz versenyző, aki 18 éves kora ellenére, összes hajával kimézett legalább 25 évesnek.

Pétert biztattuk, hogy az előző napok jó formája és megfelelő önbizalommal sikerülhet a döntőbeli szereplés is, de sajnos a rutinosabb és erős ellenfél ellen nem tudtuk megismételni az előző napok ring munkáját.

Takács Péter bronzérmet szerzett 67 kg full-contact kategóriában és így a sportegyesület történetében először megszerezte az első vb dobogós helyezést. Büszkék vagyunk rád!

Reméljük, hogy az évek óta elért sikerek alapján, Péter megkapja Pest Megye és Tököl Város elismerését.

Köszönet sportolóink a versenyen való részvételét segítő önzetlen támogatásukat!

KÖVÁRI FERENC; Kereskai János, Hidrográd Kft. Seres József; DHRV Kft. Bíró Vencel

Nyugdíj-előtakarékossági számla

Tervezzen előre
és biztosítsa nyugdíjas éveit!

www.takarekinvest.hu

Nyisson díjmentesen
Nyugdíj-előtakarékossági számlát!

- ☑ 30% adóvisszatérítés*
- ☑ kamat- és árfolyamnyereségadó-mentesség
- ☑ díjmentes vételi megbízás
- ☑ rendkívül kedvező számlavezetési díj

*A számlát megnyitáskor a befizetésük összegére után adókedvezményre jogosult, azaz adóelővételre alapján rendelkezik az adóterhelés átvétele a számlára befizetett összeg 30% kifizetésével, maximum 100 ezer forinttal, az adó (illetve a Nyugdíj-előtakarékossági számlájára történő átutalásánál) 4% 2023. január 1. előtti tőlts be az illetékes nyugdíjkezelőnél, az adókedvezményt a számlájukra átutalásukkor 150 ezer forint.

BIZTOS ALAPOK A JÓ BEFEKTETÉSHEZ

KISDUNAMENTI
Takarékszövetkezet
(24) 370 364, 462 768

VÁLLALKOZÓK FIGYELMÉBE AJÁNLJUK!

SZÉCHENYI KÁRTYA 2.

A Széchenyi Kártya 2. Konstrukció most még kedvezőbb megoldást nyújt vállalkozása fejlesztésére, átmeneti pénzügyi gondjaira!

- **1+1 év futamidő**
- **A negyedéves feltöltési kötelezettség eltörlésre került!**

A konstrukció jellemzői:

Igénylők köre:

- Egyéni vállalkozók
- Társas vállalkozások
- Szövetkezetek

Igényelhető hitelkeret:

- 500.000-25 millió Ft, akár ingatlanfedezet nélkül!

Igénylés folyamata:

- Regisztráció a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetsége, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara irodáiban.
- Az igényléshez szükséges dokumentumokat mi biztosítjuk Önnek!
- Az igénylést a Regisztrációs Irodák továbbítják Takarékszövetkezetünkhöz.

Kamatozás, költségek:

- A garancia- és kártyadíjon kívül nincs egyéb díj
- Állami kamattámogatás

További információért keresse fel honlapunkat (www.kisdunatksz.hu) vagy forduljon bizalommal munkatársainkhoz kirendeltségeinken.

KISDUNAMENTI TAKARÉKSZÖVETKEZET KIRENDELTSÉGEI:

2330 Dunaharaszti Fő út 130. (Tel./Fax: 24/370-364, 462-768) 2335 Taksony Fő út 38. (Tel./Fax: 24/510-730)
2316 Tököl Kossuth L. u. 2. (Tel./Fax: 24/479-012) 2315 Szigethalom Szabadkai út 65. (Tel./Fax: 24/400-769)
2310 Szigetszentmiklós Szilágyi L. u. 28. (Tel./Fax: 24-466-168) 2314 Halásztelek Kossuth L. u. 1. (Tel./Fax: 24/474-328)
Budapest XXIII. kerület Templom út 47. (Postacím: 1734 Budapest Pf. 81) (Telefon: 06-1-286-0814 Fax: 06-1-284-5655)

Ady Endre:

Karácsony

I.

Harang csendtől,
Ének zendtől,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel

Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumba
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszú sorba
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.

Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme sügna, szállna,
Az én kedves kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma

II.

Bántja lelkem a nagyváros
Durva zaja,
De jó volna ünnepelni
Odahaza.
De jó volna tiszta szívből
– úgy, mint régen –
Föházkodni,
De jó volna megnyugodni.

De jó volna mindent, mindent
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermekszívvél
A világgal
Kibékülni,
Szeretetben üdvözülni.

III.

Ha ez a szép rege
Igaz hitté válna,
Óh, de nagy boldogság
Szállna a világra.
És a gyarló ember
Ember lenne újra,
Talizmánja lenne
A szomorú útra.
Golgota nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át
A nagy mindenséget,
Nem volna más vallás,
Nem volna csak emnyi:
Imádni Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra...

A karácsony margójára

Túl a sötét valóságon, jézus megtestesülése – a bölcsőtől a koporsóig – egyúttal az isteni-emberi történet legtömörebb, leg-egyszerűbb és legösszetettebb képeit és szimbólumait ajándékozza nekünk.

Mária és József alakja a bölcsőben fekvő gyermekkel: a család, minden család örök bensőséges képe. Ugyanakkor azonban, szinte észrevétlen fordulattal, isteni költészettel: az örök szüzesség képe is. A család, a termékenység jegyei mögött itt az ember másik magasrendű életformájának, a természetfölötti élet előképének, a szüzességnek is a legbensőségesebb „hármában” gyönyörködhetünk. Külön-külön és együtt: Jézus, Mária és József alakjában a szent család, a karácsonyi barlang szeplőtelen látványa, egyszerre kimeríthetetlen szemléleti kincse minden családnak, s vezércsilaga minden egyes – társas vagy végképp magányos – emberi életnek.

Csodálatos egyetemességet rejt magában, s oly észrevétlenül egyszerű „fogalmazásban”, amire egyedül a természetfeletti képes. Mint a család: áldást osztó képe az emberiségnek, s ugyanakkor – a szüzesség isteni mélységű fölfedésével – az örök, egyszerű ember megszentelése, annak kodifikálása, hogy az egyes ember a történelemnek nemcsak láncszeme, hanem egyúttal föltülmúlhatatlan végcélja, Isten szereteté-

nek legfőbb tárgya is. Természetes és természetfeletti eme csodálatos egyensúlyában csakis így lehet jelen már most és már itt az a hatalmas feszültség, mely drámájával az egész univerzum sorsát kimérte, s melybe már most is már itt befér a kereszt éjszakája, a bal és jobb lator, Veronika kendője és júdás árulása, az egész emberi történelem, s azon is túl az egész teremtett világ „türelmetlen várakozása”. Az egyszerű képet (pásztorok, királyok és ökrök foglatában) ihletett kézzel és kiapadhatatlan odaadással nemhiába idézzék fel templomok falán a századok. E kép, mely természetfeletti „elkötelezettségével” mindent felülmúló történetet ígér – így érkezik ma is közeink, az éjszakában megeredő hóesés intimitásával.

Új Ember, 1968 december 15.

